

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1998 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19 • ΕΤΟΣ 4ο • ΦΥΛΛΟ 129ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Μετανάστες, αδέρφια μας

Την Πέμπτη 9 Απριλίου έγινε στους δρόμους της Αθήνας μια δυναμική πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες. Η πορεία είχε καλεστεί από τους Βαλκάνιους Προλετάρους, την Άρνηση Εκτέλεσης Καθήκοντος, το Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων και τη Villa Αμαλίας. Λίγο μετά τις 6 το απόγευμα τα περίπου 350 άτομα που συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Κάνιγγος άρχισαν να βαδίζουν στο κέντρο της πόλης, φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στο ρατσισμό και στους φορείς και στους μηχανισμούς που τον τρέφουν καθημερινά. Στη γωνία Βουκουρεστίου και Ακαδημίας εκτοξεύτηκαν μπογιές και πέτρες στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ (στόχος που είχε προεπιλεγεί, ώστε να καταδειχτεί η ευθύνη των δημοσιογράφων και των μ.μ.ε. για το ρατσισμό). Η αποφασιστικότητα και η ψυχραιμία των συμμετεχόντων στην πορεία, αλλά και η καλή οργάνωση, έδωσαν τη δυνατότητα να πραγματοποιηθεί το χτύπημα με επιτυχία και να συνεχιστεί η πορεία μέχρι το τέλος. Ήταν μια καλή αρχή για να ξεπεράσουμε την παγωμάρα και την αδράνεια και να απαντήσουμε στα ρατσιστικά χτυπήματα που πληθαίνουν. Οι νοικοκυραίοι που χτυπούν μετανάστες στην Πουλίτσα και στ' άλλα ένδοξα χωριά, οι χρυσαυγίτες που μαχαιρώνουν νέους στο Χαϊδάρι και στο Μοναστηράκι και βρωμίζουν τις γειτονιές με τα συνθήματά τους και όλοι όσοι είναι συνυπεύθυνοι θα μας βρουν μπροστά τους!

Υ.Γ.: Μαθαίνουμε, λίγο πριν βγει η εφημερίδα, ότι άτομα που συμμετείχαν στην πορεία δέχθηκαν επίθεση από ματατζήδες έξω από το Πολυτεχνείο και ότι έγιναν γύρω στις 6 προληπτικές συλλήψεις.

Β.Ε

Είμαστε όλοι μετανάστες

(κείμενο-κάλεσμα για την πορεία της Πέμπτης 9 Απρίλη)

Στις Ράχες Ικαρίας ή στον υπόγειο της Ομόνοιας, στο Παλιό Κεραμίδι Πιερίας ή στο σταθμό λαρίσσης, οι μικροαστοί ξεκίνησαν ή κάνουν πως ξεκίνησαν το δικό τους "πόλεμο". Ο εχθρός έχει βρεθεί. Δέκα αλβανοί μετανάστες σε ένα κλωχώρι εξακοσίων "ελληνάριων", ένας πολωνός εργάτης μόνος του στο δρόμο, είναι το ιδανικό μεγαλείο για να εκφραστεί έμπρακτα η μικροαστική τσογλανιά σε όλο της το μεγαλείο. Νοικοκυραίοι και φιλήσυχτοι πολίτες, που το μόνο που έχουν μάθει είναι να σέρνουν τα κορμιά τους στα εργοστάσια της παραγωγής και της κατανάλωσης, αποφάσισαν "να πά-

ρουν το νόμο στα χέρια τους και να διώξουν τους ξένους που λερώνουν με τις αμαρτίες τους τις άσπιλες πόλεις τους και βεβηλώνουν με τα έργα τους τα ιερά χώματά τους". Η αφορμή, όπως και τόσες άλλες φορές στο παρελθόν, είναι η "έξαρση της εγκληματικότητας" ή για την ακρίβεια ο αυξημένος φόβος των μικροαστών να ξεμυτίσουν από τα υπερασφαλή κλουβιά τους.

Θρασύδειλοι που φοβούνται και τη σκιά τους και νιώθουν δυνατοί και ασφαλείς μόνο όταν τους δίνεται η ευκαιρία να ενώσουν και να

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Έγκλημα και αθώωση...

Τώρα που οι κοινοτάρχες παίρνουν το νόμο στα χέρια τους, τώρα που οι νυκοκυραίοι βρήκαν στα πρόσωπα των αλβανών το ιμάτιο που κρύβει τη γύμνια της ζωής τους. Τώρα που ο σύλλογος ληστευθέντων απαιτεί για τους μετανάστες να πάνε από κει που 'ρθανε και ακόμα καλύτερα στο διάολο, τώρα που η πάταξη της εγκληματικότητας είναι εθνική υπόθεση, τώρα που τα χέρια των μπάτσων πρέπει να λυθούν, τώρα που η ηλιθιότητα, η υποκρισία και η αδιαφορία είναι το κυρίαρχο και ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα. Ποιός και γιατί να ασχοληθεί με την αθώωση του έλληνα από την Λάρισα που σκότωσε έναν 20χρονο αλβανό, υπερασπιζόμενος την περιουσία του. Ένα καρπούζι. Πισώπλατα. Ένα καρπούζι. Πισώπλατα. Αθώος. Έλληνας. Αλβανός, είκοσι χρονών. Έντιμος ως έλληνα, κλέφτης ως παιδί. Πισώπλατα. Έγκλημα. Αθώος. Οι ξένοι. Εμείς. Πράγματι υποτίμηση. Δικαιοσύνη στα χρόνια του παραληρήματος. Ευθύνες στα χρόνια των αλβανοφάγων. Χωρίς ενοχή. Το έγκλημα. Των άλλων στιγμιαίο, α'ενοχο, απεγνωσμένο. Το δικό μας διαρκές, έντιμο, δίκαιο.

Γ.Κ

Ενάντια στη ξενοφοβία και το ρατσισμό

Το προηγούμενο Σάββατο, 4 Απρίλη, το Κοινωνικό Κέντρο Ηρακλείου διοργάνωσε κεντρική παρέμβαση στην πόλη. Κατά την παρέμβαση στήθηκε τραπέζα με ενημερωτικό υλικό, μοιράστηκαν προκηρύξεις, κολλήθηκε εφημερίδα τοίχου καθώς και η σχετική αφίσσα που συνυπογράφει το Κοινωνικό Κέντρο Ηρακλείου με άλλες συλλογικότητες απ' όλη την χώρα. Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν θετική, σε μια πόλη που κάθε άλλο παρά από ξενοφοβική υστερία φαίνεται να χαρακτηρίζεται.

Αφίσσα που κυκλοφόρησε από διάφορες αντιεξουσιαστικές συλλογικότητες και κολλήθηκε σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Καβάλα, Κέρκυρα, Σέρρες, Κοζάνη και Λάρισα (κάτω).

Αφίσσα που κυκλοφόρησε στη Θεσσαλονίκη από τις "Ασκήσεις ανυπακοής" (δίπλα).

**ΞΕΝΟΙ, ΜΗ ΜΑΣ ΑΦΗΝΕΤΕ
ΜΟΝΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ**

REFUGJATE, MOS NA LINI VETEM ME GREKET
IMMIGRANTS, DON'T LEAVE US ALONE WITH THE GREEKS

**ΝΑΙ, ΦΤΑΙΝΕ
ΓΙΑ ΟΛΑ**

ανεργία/ εγκληματικότητα/ επιδημίες/
ακρίβεια/ λοιμοί/ σεισμοί/ καταποντισμοί/
κυκλοφοριακοί/ μπλακ αουτ/ ελ νινιο/
κακοτυχίες/ ημικρανίες/ ουλιτίδα/

**ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ
ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ
Ο ΦΟΒΟΣ ΜΗΠΩΣ
ΒΡΕΘΟΥΜΕ
ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ**

Συλλογές, αντιεξουσιαστικές, κατά την υπογραφή τους:
Κοινωνικό Κέντρο Ηρακλείου • Πρωτοβουλία Κοινωνικής Παρέμβασης Καβάλα • Εργατική Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης • Πρωτοβουλία Αντιεξουσιαστικής Παρέμβασης Αθήνας • Πρωτοβουλία Εργατικής Συνείδησης Αθήνας • Αποδοτική Παρέμβαση Σόφιας • Πρωτοβουλία Καλλιθέας • Καλλιθέα Βελβιδίου • Εξέλιξη Διεκδίκησης • Πρωτοβουλία Γαλατίας • Εργατική Αθήνα • Ράδιο Κρήνη • Άντα (Συλλογικότητα) Παγκόσμια Σέρρες • Άρνηση Συντηρητισμού (Κατάσταση) • Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης της Γρίβας •

ΣΧΟΛΙΑ

★ Η Γαλλία και η Βρετανία επικύρωσαν την συνθήκη για απαγόρευση πυρηνικών δοκιμών. Ίσως γιατί δεν έμεινε κανένα νησί πλέον για πυρηνικές δοκιμές.

★ "Το ημερομίσθιο των αλβανών δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 5.000 δραχμές" λέει η απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου Πουλίτσας Κορινθίας. Όταν η αντίδραση βαπτίζεται εγκληματικότητα.

★ "Ο τρίτος δρόμος οδηγεί στις παραδοσιακές της Αριστεράς, δικαιοσύνη, ελευθερία, ενότητα, μόνο που τις προσεγγίζει λίγο διαφορετικά" δήλωσε ο Τόνι Μπλερ. Ναι, μέσω Σίτυ!!!

★ Τόνι Μπλερ συνέχεια. Η κυβέρνησή του ανακοίνωσε ότι προσφέρει στους βρετανούς ανέργους, ηλικίας 18-24 ετών, δωρεάν ξυπνητήρια, που θα τους βοηθούν (!) να ξυπνούν νωρίς το πρωί για να αναζητούν εργασία! Αν κατάλαβα καλά δουλειές υπάρχουν. Οι άνεργοι φταίνε που δεν ξυπνάνε το πρωί για να ψάξουν.

★ "Οι έλληνες μπορεί να είμαστε φτωχότεροι από άλλους, αλλά αρκετά πλούσιοι (από κάποιους άλλους λέμε εμείς) για να βοηθήσουμε. Όμως φροντίζουμε να ασχοληθούμε με τα προβλήματα χωρών που θα έχουν κάποια προοπτική", δήλωσε ο Πάγκαλος. Προοπτική βεβαίως για τις τσέπες των μεγαλοεπιχειρηματιών.

★ Μήπως αναρωτιόσασταν πόσο κοστίζει σήμερα η συμμετοχή στον μαρξισμό; "Η συμμετοχή στον μαρξισμό κοστίζει μόνο 3.000 δραχμές". Από έντυπο της Ο.Σ.Ε..

★ Τότε συμμετείχε αφιλοκερδώς σε συναυλίες αλληλεγγύης, προσπαθώντας να γεμίσει γήπεδα και άλλους χώρους για ένα σκοπό. Σήμερα μπλοκάρει την Τσιμισκή για τον ένα και μοναδικό σκοπό. Το χρήμα.

Την κρίση να πληρώσει η γραφειοκρατία...

"Καλά τους κάνει ρε, εμείς μαλάκες είμαστε που δουλεύουμε για 150.000; Καλά τους κάνει γιατί πολύ την είχανε δε!".

"Καλά είδες πόσα παίρνει ένας υπάλληλος της Ολυμπιακής; Όσα οι δυο μας μαζί. Αυτά είναι λεφτά..."

"Ναι ρε συ, αλλά αυτοί έχουν σωματεία, είναι οργανωμένοι, και όταν δεν είναι, τους ενώνουν τα λεφτά".

"Μπράβο ρε Σημίτη, να τελειώνουμε με το παλιό ΠΑΣΟΚ, επιτέλους ένας σοσιαλιστής με όραμα".

Είναι μερικές από τις άπειρες φράσεις που ακούγονται τις τελευταίες ημέρες, ιδιαίτερα μέσα στις συγκοινωνίες, εκτός βέβαια από τις κλασικές πλέον ατάκες για τους αλβανούς, που το μόνο που δεν τους έχουν χρεώσει ακόμη είναι το δημόσιο έλλειμα, επειδή δεν τους κολλούνε τα ένσημα και δεν πληρώνουν στα ασφαλιστικά ταμεία.

Ο κοινωνικός αυτοματισμός σε όλο του το μεγαλείο ή ήρθε η ώρα να "πληρώσουν" οι πρασινοφρουροί το τίμημα της ψήφου τους, και του βολέματός τους από το '81 και μετά; Ναι, ίσως κοινωνικός αυτοματισμός, γιατί όταν οι εργαζόμενοι στην κατασκευή του αεροδρομίου των Σπάτων συγκρούονται στις απεργίες τους με τους μπράβους και τους απεργοσπάστες της Χόχτιφ, οι "γραφειωμένοι" κάνουν λόγο για κωλυσιεργία του έργου και κατευθυνόμενους από το γνωστό Κόμμα "αγώνες". Ήρθε η σειρά τους να μείνουν μόνοι...

Ναι, ίσως ήρθε η ώρα να εξαργυρώσουν οι "πράσινοι" αφισοκολλητές, χειροκροτητές, συνδικαλιστές, κυρίως του '81-'89, τα γραμμάτια των λεγόμενων μισθών "ρετιρε" που παίρνανε (παίρνουν) για τις αγαστές υπηρεσίες που προσέφεραν, προσέκλυζαν ή ως "πυροσβέστες" των εργατικών αγώνων/δικδικήσεων. Τώρα ο Σημίτης δεν τους χρειάζεται πια. Τέτοια πράγματα δεν υπάρχουν στην

Ευρώπη, γιατί να είμαστε τριτοκοσμικοί. Εξ ου και το "Ανδρέα ζεις, εσύ μας οδηγείς" που βγήκε από τη ναφθαλίνη μαζί με τις κορνίζες και τις φωτογραφίες του.

Την περασμένη Πέμπτη όμως υπήρξε ακόμη μία 24ωρη απεργία.

Ε, και; Την επομένη ακριβώς το υπουργικό συμβούλιο πριμοδοτούσε το σχέδιο για την περαιτέρω αλλαγή των εργασιακών σχέσεων με αποκορύφωμα το ελαστικό ωράριο. Και για φαντάσου, κάποιοι πεζοποροί, πανηγύριζαν για το 35ωρο σε Γαλλία, Ιταλία. Τώρα τί θα κάνουν; Θα περπατήσουν μέχρι τη Σιβηρία; Ή απλά θα μείνουν σπίτι τους.

Δικαιολογημένος ο εργαζόμενος της ΠΝΟ, που τώρα βλέπει τους εργαζόμενους στα λιμάνια Πειραιά και Θεσσαλονίκης να καλού-νε σε αλληλεγγύη, και εύχεται να χάσουν ακόμη και τη δουλειά τους; Νιώθει δικαιωμένος, όταν θυμάται ότι ζητούσε το ίδιο και αυτός από κεινούς, αλλά του απαντούσαν ότι εμποδίζει την κίνηση των εμπορευμάτων και χάνει η ελληνική οικονομία μεγάλα κεφάλαια από την απεργία του;

Πώς νιώθει ο οικοδόμος που βλέπει τους μελλοντικούς υπηρουργούς εργασίας (που με νύχια και με δόντια τους υπερασπίστηκε στην Καβάλα -και όχι μόνο εκεί-) να διαπραγματεύονται με τους βιομηχάνους του ΣΕΒ, για 2,5% αύξηση στους μι-

σθούς για τη νέα συλλογική σύμβαση εργασίας (ΕΓΣΣΕ), όταν το ίδιο το κράτος και αυτοί που το στηρίζουν, οι κομματικοί συνδικαλιστές δηλαδή των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, του έχουν κλέψει το 14% του εισοδήματός του; Και κείνο το χέρι να μην μπορεί να αρνηθεί την ψήφο στο κόμμα και στον συνδικαλιστή του.

Κι αυτό που είναι περισσότερο από όλα άξιο απορίας είναι γιατί όλοι όσοι τα σκεφτόμαστε αυτά είτε δουλεύουμε στο δημόσιο, είτε στην οικοδομή, είτε σε δουλειές από δω κι από κει, δεν μπο-ρούμε να βρεθούμε πουθενά. Πώς μας κατάφεραν να διεκδικούμε πάντα μόνοι μας, και τότε θα πάψει αυτό; Πότε θα τους σταματήσουμε και πώς; Αναγκάζοντάς τους να αγοράσουν καινούρια έπιπλα και χαλιά, και να ξαναβάψουν τα γραφεία τους; Ή με το να πηγαίνουν τα αμάξια τους στα φανοποιεία και τους λαμαρινάδες; Μάλλον τίποτε από τα δύο για την ώρα τουλάχιστον. Ίσως είναι πιο εύκολο να δοκιμάσουμε να βρισκόμαστε δίπλα σε αυτούς που ζητούν την αλληλεγγύη μας, πρώτα στον εργασιακό μας χώρο, ύστερα δίπλα μας, και μετά στον άνεργο, και στον μετανάστη και σ' αυτόν που αγωνίζεται στην Γαλλία, στην Αμερική και όπου θέλει ας είναι. Και όχι μια φορά αλλά συνέχεια.

"Η ατομική εξέγερση, όταν απολύουν τον/την συνάδελφο, κλέβουν τα ένσημα, κρατάνε σε άθλιο επίπεδο τους μισθούς, υπάρχει στον καθένα/καθεμία (εκτός από τους ρουφιάνους στη δουλειά). Αν μπορούσαμε να τη μετατρέψουμε σε συλλογική, η ζωή των αφεντικών θα γινόταν πολύ δύσκολη και η δικιά μας καθημερινότητα πολύ πιο εύκολη.

Καθώς τα συνδικάτα είναι ά-

ριστα, αν είσαι κομματικό μέλος, άχρηστα και ανύπαρκτα στους εργασιακούς χώρους, χρειάζεται η δημιουργία αντιστάσεων μέσα στη δουλειά. Η ανάγκη υπάρχει σ' όλους μας, η ελπίδα μόνο λείπει".

Και δυο προτάσεις...

Πρόταση πρώτη στους σοσιαλιστές εργαζόμενους του τρίτου δρόμου και ιδιαίτερα αυτούς της Ολυμπιακής. Σύντροφοι και συ-ντρόφισσες. Γιατί ως καλοί/ες σοσιαλιστές και σοσιαλίστριες δεν ζητάτε από τον βομβιστή πρωθυπουργό, πρόεδρο κι αρχηγό σας, να είστε εσείς οι στρατηγικοί επενδυτές της επιχείρησης αγοράζοντας το 51% των μετοχών και αφήνοντας το 49% στο δημόσιο ή σε μικρομετόχους ιδιώτες; Ο σοσιαλισμός στην πράξη... Τα μέσα παραγωγής στα χέρια και τη διοίκηση των εργαζομένων ή κάπως έτσι τελοσπάντων! Και μήπως το ταμείο σας δεν είναι ένα από τα πιο εύπορα; Άντε τί κάθεστε... το χέρι στην τσέπη και γίνεστε αφεντικά του εαυτού σας.

Πρόταση δεύτερη σε όσους/ες θα κατέβουν για πρώτη ή για πολλοστή φορά στις συγκεντρώσεις πικ-νικ, της πρωτομαγιάς, και ιδιαίτερα στους συντρόφους και τις συντρόφισσες του Κώμματος. Σύντροφοι/ισσες, φέτος εκτός από το "εμπρός λαέ μην σκύβεις το κεφάλι" και το "εργάτες, αγρότες, φοιτητές" προτείνω (έτσι όπως τα καταντήσατε) να κατεβούμε με κεντρικό το σύνθημα "8 ώρες δουλειά, 8 ξεκούραση και 8 ψυχαγωγία". Νομίζω ότι είναι πολύ πιο ρεαλιστικά διεκδικητικό σήμερα παρά όταν πρωτοακούστηκε...

NJNP-ΣΕΡΡΕΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

πολλαπλασιάσουν, τόσο το θράσος τους όσο και τη δειλία τους, σε πανηγύρια μαζικής εκτόνωσης. Συλλαλητήρια "γιατί η πατρίς κινδυνεύει". Μαζικές γιορτές μιζερίας για δυο κωλομετάλλα, και όλοι μαζί, πλούσιοι και φτωχοί, θύτες και θύματα, υποκλίνονται με όρος στο οικοδόμημα της εθνικής ενότητας. Τα φαντάσματα του παρελθόντος έχουν χαθεί, η πάλη των τάξεων δεν υφίσταται πλέον, το μόνο που υπάρχει είναι η ευδαιμονία της κατανάλωσης και ο εθνικός τσαμπουκάς, δίπλα στα λαμπερά ρούχα του lifestyle μοστράρουν αριστοκρατικότες και νεοορθόδοξοι μετανιωμένοι και λίγο πιο πέρα το όνειρο κάθε μέσου μαλάκα να γίνει από δημόσιο υπάλληλο αφεντικό, πάει πακέτο με τις λοξές ματιές σε όποιον έχει την ατυχία να είναι εργάτης, να είναι μετανάστης.

Ο μετανάστης χαλάει το σκηνικό, είναι η μαυρίλα της παραγωγής που κάνει να φαίνεται πιο θαμπή η λάμψη της κατανάλωσης, είναι η απτή απόδειξη που υπενθυμίζει στον καθένα πως τα πλούτη οφείλονται στο αίμα κάποιων άλλων, μέχρι αυτό το σημείο δεν είναι απαραίτητα εχθρικός, είναι απλά "ανπαισθητικός".

Έτσι ήταν μέχρι πριν από λίγα χρόνια, σιγά σιγά όμως κάμποσα πραγματάκια άλλαξαν, η ψωροκόσταίνα ελλάδα έγινε νούμερο ένα επενδυτής στα βάλκάνια και παράλληλα μπήκε στο δρόμο της ευρώπης και του εκσυγχρονισμού, πολλοί ελληνόγερους χάθηκαν που τα ντό-

πια αφεντικά ισοπέδωσαν τα πάντα στο πέρασμά τους στο όνομα της ανάπτυξης, το μόνο που δε σκέφθηκαν ήταν ότι κάποια στιγμή θα ισοπέδωναν κι αυτούς, γιατί προφανώς δεν τα ενδιαφέρει, σε αντίθεση με τους υπηκόους τους, η εθνική σου ταυτότητα όταν πρόκειται να σε "επενδύουν" κι έτσι για όλους αυτούς που για χρόνια ζούσαν με τη φαντασίωση του αιώνιου παράδεισου κατανάλωσης για την πόρτη τους, άρχισε να σκάει ο λογαριασμός, κάτι οι απολύσεις στο Δημόσιο, κάτι η απαίτηση συρρίκνωση του αγροτικού πληθυσμού, κάτι η διαβλεπόμενη εξαφάνιση της λεγόμενης μεσαίας τάξης, κάτι η "πράσινη κάρτα" που αναθέτει την εκμετάλλευση των μεταναστών μόνο στα μεγάλα μαγαζιά της αγοράς και στο διαχειριστή τους το κράτος, όλοι αργά ή γρήγορα άρχισαν να νιώθουν πως τίποτε δεν είναι αιώσιο...

Θα περίμενε κάποιος αφελής πως όλοι αυτοί θα στρέφονταν ενάντια στον πραγματικό υπεύθυνο, τα ντόπια αφεντικά, αλλά έτσι όπως είναι συνθιτισμένοι ο μέσος Έλληνας μαλάκας να προχωράει με σκυφτό το κεφάλι, σιγά μη το σηκώνει για να ανοίξει τσαμουκά με το αφεντικό του, γλύφτης από κούνια, μια ζωή κάτω έμαθε να κοιτάει και λογικά όταν άρχισε να ψάχνει για εχθρό, τον βρήκε σ' αυτούς που βρίσκονταν πιο κάτω απ' αυτόν, στους μετανάστες, σιγά μην επαναστατούσαν οι αποχαυνωμένοι από "αληθινές ιστορίες" και δελτία ειδήσεων υ-

πήκοοι, ενάντια στον παντοδύναμο βασιλιά, τόπαμε και στην αρχή, ο μικροαστός ψάχνει για στόχο που σίγουρα είναι του χειριού του κι αν δεν είναι η γυναίκα του ή το παιδί του είναι σίγουρα οι μετανάστες.

Όχι βέβαια επειδή οι "λεβέντες" της Ικαρίας ή οι "γενναίοι" της Ηλείας έχουν από μόνοι τους τη δύναμη να σηκώσουν χέρι σε μετανάστη. Πολύ πριν από αυτά τα καθάρματα το κάνουν, έχουν ήδη προηγηθεί κάμποσοι παραπάνω που στραβοκοιτάζουν τους μετανάστες, και πολύ περισσότεροι που έστω και σωπήλα με την "αντικειμενικότητά τους", συναινούν.

Το έχουμε πάρει απόφαση, η μόνη πραγματικότητα στο ζήτημα του ρατσισμού είναι πως "είναι πολλοί, δε φτάνει το σκονι", από που ν' αρχίσουμε και που να τελειώσουμε να λέμε, τα κοράκια των ΜΜΕ που από τότε που πάτησαν το πόδι τους οι μετανάστες σ' αυτό το γαμήλινο τόπο, δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να τους αποκαλούν κλέφτες κι εγκληματίες κι όταν δεν κάνουν αυτό πουλάνε light αντιρατσισμό για να τηρήσουν τα προσήματα του επαγγέλματος, και για δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα από τον "ένδοξο" ελληνικό στρατό και την "τιμημένη" ελληνική αστυνομία, ούτε λόγος να γίνεται, αυτά τα λένε φαντασιόπληκτοι φαντάροι που δεν άντεξαν την πίεση της θητείας στα σύνορα, άντε και τίποτα περιθωριακό, να τα κοράκια των ΜΜΕ πλαστογραφούν κατά συρροήν και κατ' εξακολούθηση

την πραγματικότητα, κάμποσοι απ' αυτούς που θεωρούν τους μετανάστες την αιτία όλων των κακών πρέπει να το έχουν αντιληφθεί αλλά μάλλον δεν τους ενοχλεί καθόλου, έχουν συνειδητά επιλέξει τη λήθη των ΜΜΕ, είναι γλυκιά η πρέζα, το χαμόγελο του Ευαγγελάτου με φόνο τη σύλληψη και τον ξυλοδαρμό ενός μετανάστη, κάνει τη ζωή πιο όμορφη, σε βοηθάει να ξεχάσεις τις φάπες που εσύ έχεις φάει και να νιώθεις ανώτερος από το μετανάστη στην οδόνη, παρότι ξέρεις πόσο μαλάκας είσαι, είναι κι αυτή μια απόφαση ζωής, να βλέπεις τον κόσμο στο γυαλί και να δημιουργείς τους εχθρούς που σου υποδεικνύει, υπάρχει κι εδώ μεγάλη ευθύνη, αλλά είναι μεγάλη αφέλεια να πιστεύει κάποιος πως τίποτε δεν έχει κόστος, όλοι ή σχεδόν όλοι κάποια στιγμή πληρώνουν, αυτό δεν το λέει ο κύριος δελτίο των οκτώ και τόσο, αυτό το λέμε εμείς, τόση ώρα σ' αυτό θέλουμε να καταλήξουμε, θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να πληρώσετε, αν αξίζει να περιμένουμε είναι για να εκδικηθούμε, ελπίζουμε πως αυτή η στιγμή δε θ' αργήσει, μέχρι τότε όμως μπορείτε να συνεχίσετε να φοβάστε, αμπαρωθείτε στα σπίτια σας καλά μην τυχόν και περάσει προς τα έξω η μπόχα από τη δικιά σας αποσύνθεση, και μην ανησυχείτε, εμείς στεκόμαστε εκεί έξω στους δρόμους της πόλης πλάι στους μετανάστες συνειδητά ξένοι...

Βαλκάνιοι προλετάριοι

Καβάλα: τρίμηνος απολογισμός δράσης

ΓΕΝΑΡΗΣ

9/1: Το "Μέτωπο Ενάντια Στο Νόμο Αρσένη" κάνει συγκέντρωση-ομιλία στην πλατεία Καπνεργάτη.

16/1: Το "Δίκτυο Μαθητών" με αφορμή την επέτειο από τη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα πραγματοποιεί συζήτηση και συναυλία στο "Δημοτικό Ωδείο".

17/1: Πέντε μέλη της "Πρωτοβουλίας Κοινωνικής Παρέμβασης" πηγαίνουν στην Ολυμπιάδα, βλέπουν, συζητάνε και ενημερώνονται από τους ίδιους τους κατοίκους της περιοχής. Τα φυλάκια που έχουν στηθεί εδώ και δύο χρόνια κρατάνε ακόμα σε 24ωρη βάση. Το ηθικό και η αγωνιστικότητα στο "φουλ".

24/1: Παρέμβαση της "Π.Κ.Π." στην κεντρική πλατεία της Καβάλας με μοίρασμα προκήρυξης για την Ολυμπιάδα.

27/1: Μαθητική πορεία προς τη νομαρχία από 2000 μαθητές (η μεγαλύτερη πορεία τα τελευταία χρόνια) ενάντια στο νόμο 2525. Παρεμβάσεις με προκηρύξεις από αριστεριστές και από την "Π.Κ.Π."

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

12/2: Ξεκινάει κατάληψη σχολείων με κεντρικό αίτημα την άμεση απόσυρση του νόμου Αρσένη.

13/2: Κατάληψη δρόμου για μια ώρα από μαθητές του Ε.Π.Λ.

14/2: Όλα τα λύκεια και αρκετά γυμνάσια είναι υπό κατάληψη. Στην Θάσο και στα χωριά του νομού Καβάλας υπάρχουν επίσης κατάληψεις.

19/2: Νέα μαθητική πορεία με την συμμετοχή 1500 μαθητών. Παρεμβάσεις από σπουδαστές του Τ.Ε.Ι., την "Π.Κ.Π." και αριστεριστές.

25/2: Πορεία καθηγητών (150 άτομα περίπου) και παρεμβάσεις από την "Π.Κ.Π.". Στα τέλη του Φεβρουάριου σταματάνε σιγά-σιγά οι κατάληψεις των σχολείων.

ΜΑΡΤΙΟΣ

7/3: Άγνωστοι καταστρέφουν γύρω στα 15 πανώ και ταμπλώ της Γ.Σ.Ε.Ε. που "διαφημίζουν" το 29ο συνέδριό της, που πρόκειται να γίνει στην Καβάλα. Επίσης άγνωστοι γράφουν με σπρέι συνθήματα ενάντια στο νόμο Αρσένη, στους τοίχους του Τ.Ε.Ι..

8/3: Άγνωστοι "επιτίθενται" πάλι σε πανώ και ταμπλώ της Γ.Σ.Ε.Ε. και καταστρέφουν 20 από αυτά.

10/3: Η "Π.Κ.Π." πραγματοποιεί προβολή της ταινίας "ΠΙΠΙ, ΚΑΚΑ και ΝΑΝΙ" του Φερρέρι, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων ενάντια στην Γ.Σ.Ε.Ε., στο αμφιθέατρο της νομαρχίας.

11/3: Μοιράζονται μαζικά προκηρύξεις ενάντια στο συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε.. Γίνεται αφισσοκόλληση στο Τ.Ε.Ι.. Τέλος άγνωστοι καταστρέφουν το κεντρικό πανώ του συνεδρίου μέσα στο Τ.Ε.Ι..

12/3: Μαζικό μοίρασμα προκηρύξεων και αφισσοκόλληση ενάντια στο συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. από την "Π.Κ.Π.". Εργαζόμενοι από την Βαλκάν Εξπอร์ต συγκεντρώνονται έξω από τον χώρο του συνεδρίου φωνάζοντας συνθήματα. Συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της Καβάλας.

13/3: Η "Π.Κ.Π." συνεχίζει την "εκστρατεία" ενάντια στην Γ.Σ.Ε.Ε.. Μοιράζονται μαζικά φυλλάδια και εφημερίδες σε δημόσιες υπηρεσίες (νομαρχία, νοσοκομείο, ΙΚΑ, κλπ) αλλά και σε βιοτεχνία. Το απόγευμα πραγματοποιείται συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της Καβάλας και μοιράζεται υλικό. Στις 12-13/3 αναρχικοί από Αθήνα κάνουν αφισσοκόλλησης για το Νίκο Μαζιώτη και για την Ολυμπιάδα.

14/3: Συγκέντρωση και πορεία από την πλατεία Καπνεργάτη στους κεντρικούς δρόμους της πόλης από 40 αναρχικούς και μέλη της "Π.Κ.Π.". Η πορεία είναι πολύ δυναμική, γράφονται συνθήματα σε τοίχους, μοιράζεται υλικό κλπ. Η πορεία επιστρέφει έπειτα από διόμιση ώρες στην πλατεία Καπνεργάτη και διαλύεται. Στις 15.30 περίπου 40 αναρχικοί επιτίθενται με αυγά και μπογιές φωνάζοντας "ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙ ΟΧΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ" στο συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε., στο αμφιθέατρο του Τ.Ε.Ι. Καβάλας. Οι σύνεδροι αντεπιτίθενται με τραπέζια,

καρέκλες κλπ. Τα επόμενα 15 λεπτά επικρατεί πετροπόλεμος ανάμεσα στους αναρχικούς και τους συνέδρους, στους χώρους του Τ.Ε.Ι.. Τρεις σύνεδροι καταλήγουν στο νοσοκομείο, ενώ τραυματίζονται δύο αναρχικοί από πέτρες και μια κοπέλα από ξυλοδαρμό.

15/3: Μέσα σε ένα κλίμα "σχετικής τρομοκρατίας" η "Π.Κ.Π." πραγματοποιεί εκδήλωση-συζήτηση στο "Μετά τις Δέκα", για την ανεργία, την συνθήκη ΜΙΑ κλπ. Οι αναρχικοί που πραγματοποιήσαν την επίθεση ενάντια στη Γ.Σ.Ε.Ε. τονίζουν μεταξύ άλλων "...καμία παραχώρηση και καμία συνδιαλλαγή με μηχανισμούς που αποφασίζουν για εμάς, χωρίς εμάς. Μόνο ο δρόμος της σύγκρουσης μαζί τους θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια κοινωνία χωρίς εκμεταλεύτες και εκμεταλευόμενους, χωρίς αφεντικά και δούλους", υπογράφοντας ως "ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΕΝΟΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ".

Η "Π.Κ.Π." με ανακοίνωση απολογισμό για τη δράση ενάντια στο συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε., γράφει ότι η

"Π.Κ.Π." δεν συμμετείχε ως ομάδα στα επεισόδια του Σαββά-

του και θεωρεί ότι αναλογιζόμενος κανείς το βρώμικο ρόλο της Γ.Σ.Ε.Ε. στο εργατικό κίνημα μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι "και λίγα ήταν τα όσα έγιναν". Όπως πάντα τα ΜΜΕ παραποιήσαν και έθαψαν το γεγονός. Στην εφημερίδα "ΕΠΟΧΗ" στάλθηκε ανακοίνωση από τρεις αναρχικούς που συμμετείχαν στα επεισόδια με τίτλο "Η ΕΠΟΧΗ ΠΑΡΑΠΟΙΕΙ, ΑΛΛΟΙΩΝΕΙ, ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΝΕΙ..." δείχνοντας την πραγματική διάσταση των γεγονότων του Σαββάτου.

17/3: Συνέλευση της Σχολής Διοίκησης Οικονομίας του Τ.Ε.Ι. Καβάλας. Έπειτα από πρότα-

ση της Δ.Α.Π. (!!!) ψηφίζει κατάληψη για μια μέρα και νέα συνέλευση ενάντια στο νόμο Αρσένη.

18/3: Κοινή Γενική Συνέλευση της Σχολής Διοίκησης Οικονομίας (Σ.Δ.Ο.) και της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών (Σ.Τ.Ε.Φ.) ψηφίζει συνέχιση της κατάληψης μέχρι τις 20/3 και πορεία στην πόλη στις 19/3.

19/3: Εκατόν πενήντα σπουδαστές κάνουν ζωντανή και δυναμική πορεία φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στο νόμο Αρσένη και την κυβέρνηση, αποκλείοντας οδικούς κόμβους κλπ.

20/3: Στη νέα συνέλευση οι Δ.Α.Π. και Π.Α.Σ.Π. προτείνουν αναστολή της κατάληψης. Το σώμα της συνέλευσης ψηφίζει όμως την πρόταση από τους "Κλέφτες της Φωτιάς" και το Ρήγμα-Ε.Α.Α.Κ., για συνέχιση της κατάληψης μέχρι και της 26/3 καθώς και κατάληψη την ημέρα των εκλογών (1η Απριλίου-πρόταση του Α.Ν.Ε.Τ.Α-ανεξάρτητη παράταξη).

23/3: Αντιπροσωπεία της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ πηγαίνει στην Κομοτηνή, Ξάνθη Αλεξανδρούπολη, Σέρρες, Δράμα όπου γίνεται ενημέρωση για τα γεγονότα της Καβάλας και προτείνεται συμμετοχή για το συλλαλητήριο ενάντια στο νόμο Αρσένη, την Δευτέρα 30/3.

26/3: Στην συνέλευση λόγω μικρής συμμετοχής στην κατάληψη αποφασίζεται διακοπή της, και νέα κατάληψη στις 30/3 για μεγαλύτερη συμμετοχή στην πορεία. Το Δ.Σ. της Σ.Τ.Ε.Φ. κυκλοφορεί ανακοίνωση όπου τονίζει ότι δεν αναγνωρίζει την τελευταία συνέλευση και την Δευτέρα 30/3 θα γίνουν μαθήματα κανονικά αλλά και ότι την Τετάρτη 1η Απριλίου θα γίνουν κανονικά και οι εκλογές. Σε ένα ρεσιτάλ υποκρισίας καλεί τους σπουδαστές να συμμετάσχουν στην πορεία στις 30/3 ενώ συγκαλεί Γενική Συνέλευση της Σ.Τ.Ε.Φ. το μεσημέρι της ίδιας μέρας.

28/3: Άγνωστοι σφραγίζουν με αφρό το Γραφείο Διασύνδεσης στο Τ.Ε.Ι. (το Γ.Δ. είναι ο συνδεδετικός κρίκος ανάμεσα στις εταιρείες και στα ιδρύματα) και γράφουν "ΕΞΩ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ" καθώς και άλλα συνθήματα.

29/3: Γίνεται κατάληψη του Τ.Ε.Ι. Καβάλας από σπουδαστές σύμφωνα με απόφαση της Γ.Σ..

30/3: Στις 6.30 το πρωί 20 ΔΑΠίτες και ΠΑΣΠίτες σπάνε την κατάληψη όταν στην πύλη υπήρχαν 6 καταληψίες. Στις 12.30 γίνεται πορεία ενάντια στο νόμο Αρσένη από 150 σπουδαστές, από την πλατεία Καπνεργάτη προς τη νομαρχία.

Εκδηλώσεις...

★ Σήμερα Σάββατο 11 Απριλίου στις 5.00 μ.μ., στο Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη, στο Κερατσίνι, Ερμανουήλ Μπενάκη 70, οι Αναρχικοί-Αντιεξουσιαστές Κερατσινίου διοργανώνουν εκδήλωση που περιλαμβάνει προβολή σάιτς και συζήτηση με θέμα: "Ο ρόλος του στρατού και μορφές άρνησης στρατεύσης".

Αποποινικοποίηση: Εκδήλωση στα Χανιά

Στα μέσα του προηγούμενου μήνα διοργανώθηκε στα Χανιά από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι εκδήλωση για την αποποινικοποίηση της κάνναβης, με τη συμμετοχή των ανηψυχίστρων Κλεάνθη Γρίβα και Γιώργου Οικονομόπουλου. Το κείμενο που ακολουθεί μοιράστηκε στην πόλη πριν από την εκδήλωση.

Η νομοθετημένη χρήση απαγόρευσης της χρήσης και της καλλιέργειας της ινδικής κάνναβης είναι πολιτική επιλογή και όχι ιατροφαρμακευτική προστασία, όπως υποκριτικά παρουσιάζεται. Είναι, δηλαδή, επιλογή των κυβερνήσεων να στηρίξουν οικονομικά συμφέροντα και να προωθήσουν άλλη μια μυθολογία κοινωνικού αποκλεισμού. οικονομικά συμφέροντα που ξεκινούν από πολυεθνικές φαρμάκων, αλκοόλ, καπνού, πετροχημικών, μέχρι συντηχικές κρατικών υπαλλήλων (βουλευτών, δικαστών, χωροφυλάκων) και φυσικά, δικηγόρων (ουκ ολίγα τα κέρδη τους απ' την πώληση νομικιστικής συναρτησίας).

Είναι κοινοτυρία ίσως να ξαναπούμε ότι τα μεγαλύτερα κέρδη από την εμπορία και διακίνηση παράνομων ψυχοτρόπων ουσιών (οι νόμιμες εί-

ναι πολύ περισσότερες) γεμίζουν τις τσέπες κυβερνήσεων, κρατικών υπαλλήλων και καθώς πρέπει επιχειρηματιών της της ιδιωτικής πρωτοβουλίας ανά τον κόσμο. Αλλά η μεγαλύτερη επιτυχία για τους «ανθρωποφύλακες - ανθρωποκυνήγους» του κράτους είναι η υστερία κι ο φόβος που διαχέεται στην καθημερινή ζωή των υπηκόων τους. Το καθεστώς που διέπει τη χρήση της ινδικής κάνναβης είναι σκότεινο παράδειγμα κοινωνικής υποκρισίας. Όταν για μια πράξη που δεν αποβαίνει σε βάρος κάποιου άλλου, ούτε καν του εαυτού σου, κινδυνεύεις με πολύχρονη φυλάκιση, τότε χαιρέτησε για άλλη μια φορά τη δικαστική εισβολή στη ζωή μας.

Στις μερικές δεκαετίες ψυχοτροποπαγόρευσης, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι περιθωριοποιήθηκαν, εξορί-

στηκαν ή φυλακίστηκαν για κάτι που αποτελούσε προσωπική επιλογή του καθενός σ' όλη την ιστορία του ανθρώπινου είδους.

Αυτό που ποινικοποιείται τελικά, είναι η ανθρώπινη συμπεριφορά, κατά πόσο, δηλαδή, το άτομο προσαρμόζεται στους νόμους παραγωγής που προσπαθεί να επιβάλλει η τάξη που την ελέγχει.

Έτσι, το χασίσι εξοβελίστηκε από το άρμα της εκβιομηχάνισης και της «προόδου», συνδεδεμένο πολλές φορές με την «αντικοινωνική» συμπεριφορά του αστικού προλεταριάτου (ρεμπέτες, τοιγάνοι) και τα κοινωνικά κινήματα του '60-'70. Αυτό βέβαια, μέχρι τη δεκαετία του '80 όπου οι νέες τεχνολογίες και η υποχώρηση των κοινωνικών κινήματων κάνουν εφικτή τη νέα επίθεση των κεφαλαιοκρατών. Τώρα αυτοονομάζονται «νεοφιλελεύθερη οικονομία». Χτίζονται η «νέα τάξη εργασίας». Εμφανίζονται τα «στελέχη», ο γιάπικος τρόπος ζωής, το live style. Δηλαδή, η πλήρη υποδούλωση σ' αφεντικά και κατανάλωση μαστούρας ηλεκτρονικού και παραδοσιακού τύπου.

Τώρα μπορείς να μαστουρώνεις και να σκέφτεσαι business, επενδύσεις χρηματιστηρίου.

Το κράτος απ' την άλλη ενεργοποιεί την κατασταλτική του πολιτική στήνοντας μπλόκα έξω από σχολεία κι εκτρέφοντας μέσα από τα ΜΜΕ την υστερία.

Τη στιγμή που τα τηλεσέριαλ και οι διαφημίσεις είναι γεμάτα από χασικλίδικη φρασεολογία («μια ψιλή», «καπάκι», «την άκουσες», «δε λέει», «μπουρούχα», κλπ.) άνθρωποι φυλακίζονται κι εξευτελίζονται για κατοχή κάνναβης.

Το ψέμα και η αντεστραμμένη αλήθεια είναι το γήπεδο της εξουσίας. Είναι οι ίδιοι που μιλούν για ειρήνη και προετοιμάζουν τον πόλεμο, οι ίδιοι που μιλούν για κοινωνική συνοχή και προωθούν τον ρατσισμό και την απομόνωση, οι ίδιοι «ναρκοπροστάτες» που εθίζουν την κοινωνία στο χαφιεδισμό και τη δουλοπρέπεια.

• ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΡΑ
• ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΓΙΑ ΠΑΡΕΙΚΗ ΧΡΗΣΗ

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 129

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Σολωμού 17-19

ΤΗΛ. - FAX: (01) 38.43.930
e-mail: alfana@compulink.gr
http://www.geocities.com/
CapitolHill/Lobby/4002

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Και οι αντιρατσιστικές κινήσεις;

Είναι γνωστό ότι και στον τηλεοπτικό megacosmo τα θαύματα κρατούν τρεις μέρες. Έτσι, τον καταϊγισμό ειδήσεων για κλοπές, μαχαιρώματα και βιασμούς με «δράστες πιθανότατα Αλβανούς», διαδέχθηκαν τα ρεπορτάζ για ληστές «που μιλούσαν άπταιστα την ελληνική» και φτωχά αλλά τίμια Αλβανόπουλα που παρέδωσαν χωρίς δεύτερη σκέψη στην Αστυνομία τα πορτοφόλια που βρήκαν στο δρόμο.

Την ίδια στιγμή, στον πολιτικό μικρόκοσμο των αριστερών, των αναρχικών και των εν γένει μητροπολιτών αντιρατσιστών και σε τέσσερα διαφορετικά σημεία του κέντρου της Αθήνας με απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων μεταξύ τους, διεξάγονταν συζητήσεις με κοινή θεματολογία: α) Πώς θα απαντήσουμε στην ξενοφοβική έξαρση των ημερών β) Πώς θα απαντήσουμε στη συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής με κεντρικό σύνθημα: «έξω οι ξένοι».

Την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα την έδωσε (και ευτυχώς για διάφορους λόγους που δεν είναι του παρόντος) η ίδια η Χρυσή Αυγή αναβάλλοντας τη συγκέντρωσή της.

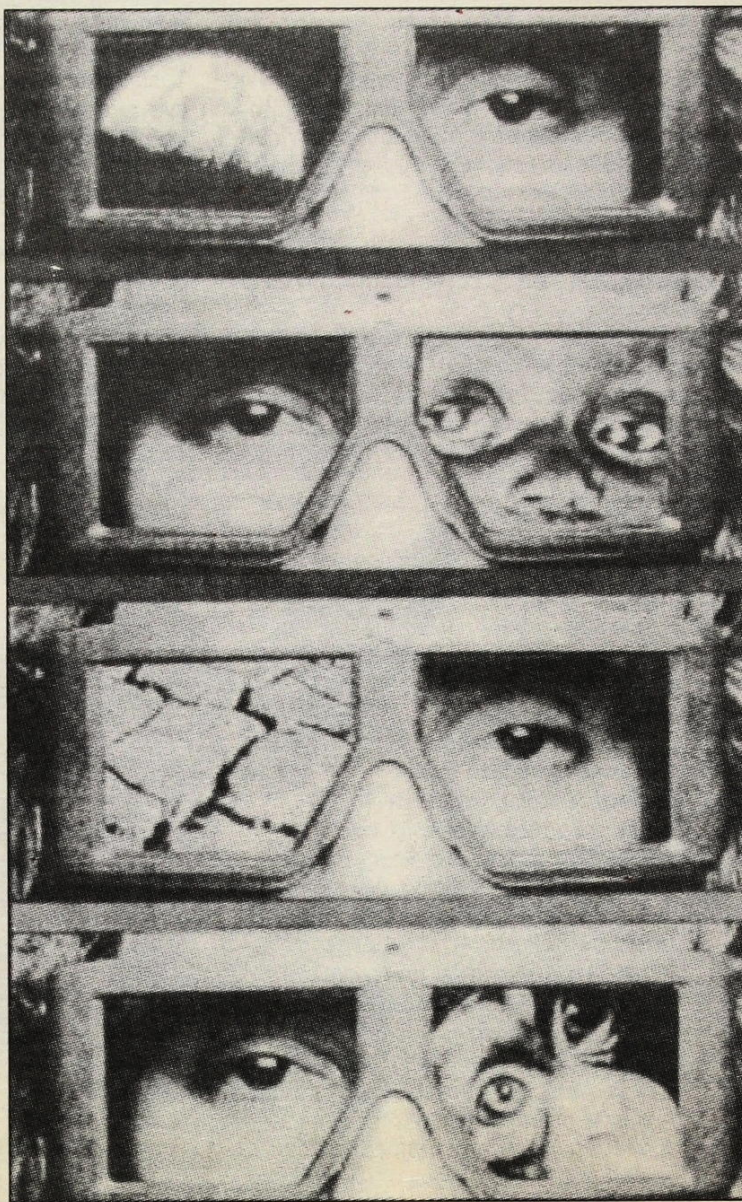
Το πρώτο ερώτημα παραμένει ακόμα αναπάντητο -τουλάχιστο σε ό,τι αφορά το σκέλος των άμεσων ανοιχτών κινητοποιήσεων και των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας.

Αν η διστακτικότητα και η αυτοσυγκράτηση των μεταναστευτικών οργανώσεων είναι από πολλές απόψεις δικαιολογημένη και ευεξήγητη, η αδράνεια και ο εγλωβισμός όλων των υπολοίπων είναι απλώς ένα ακόμα δείγμα μειωμένων αντανάκλαστικών και αδυναμίας συνεύρεσης έστω και για πολύ συγκεκριμένους και πρακτικούς σκοπούς. Με άλλα λόγια, γιατί είναι τόσο δύσκολο να συναντηθούν στο δρόμο για να καταγγείλουν την ξενοφοβία και το ρα-

τσισμό και να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους μεταναστές, οι άνθρωποι που -διατηρώντας τις ετερόκλητες και συχνά αντίπαλες πολιτικές τους απόψεις- τρεις μόλις μήνες πριν, αυτό ακριβώς είχαν καταφέρει συνδιοργανώνοντας και συμμετέχοντας στη μεγάλη πορεία αλληλεγγύης στους ζαπατίστας;

Αντ' αυτού όμως, κυριάρχησε η γνωστή κινδυνολογία για το φόβο επεισοδίων από ορισμένους αριστερούς, η γνωστή λογική τώρα -που -βρήκαμε - ακροατήριο - ευκαιρία - να - κάνουμε - πολιτική (για την πράσινη κάρτα, για παράδειγμα) από κάποιους άλλους «πιο» αριστερούς, ο γνωστός σεχταρισμός και η εσωστρέφεια αναρχικών και αντιεξουσιαστικών ομάδων του τύπου «ο αρχηγός και η παρέα του», η γνωστή ανευθυνότητα και ανικανότητα διατύπωσης ακόμα και μιας απλής πολιτικής πρότασης (είναι χαρακτηριστικό το «σχέδιο δράσης» που πρότεινε κάποιος σε συγκέντρωση αναρχικών: «Ελα μωρέ, θα πάμε στα Προπύλαια και μετά βλέπουμε...») και η επίσης γνωστή ανία και αποστροφή που προκαλούν όλα τα παραπάνω σ' έναν κόσμο που δε χωρά πουθενά και που καταλήγει σε κοινές διαπιστώσεις -ανά δυό ή ανά τρία άτομα-, αλλά που αδυνατεί τις περισσότερες φορές να προχωρήσει και σε συλλογικές λύσεις.

Κατά τα λοιπά, και αν εξαιρέσουμε την κυκλοφορία ολιγάριθμων αντιρατσιστικών αφισών και μια συνέντευξη τύπου με τους συνήθεις διοργανωτές και τους συνήθεις παρευρισκόμενους, οι αποκαλούμενοι -από ορισμένους αριστερούς και αναρχικούς- αστοί και τα αστικά μέσα στα οποία εργάζονται (παράδειγμα ο κ. Τζανετάκος και η εβδομαδιαία πολύγλωσση εκπομπή για μετανάστες στο δεύτερο Πρόγραμμα) καθώς και

οι τοπικές κοινωνίες (στην Ικαρία, τη Μυτιλήνη, τα Χανιά, το Ηράκλειο) αντέδρασαν πολύ πιο ενεργά και εν μέρει με τρόπο πολύ πιο ουσιαστικό και χρήσιμο για τους ίδιους τους μετανάστες. Μένει να πληροφορηθούμε την αντίδραση των ακτιβιστών-αντιρατσιστών των μητροπόλεων.

Εν τω μεταξύ, το κουίζ του Σαββατοκύριακου:

Αν το ζητούμενο στην περίπτωση της συγκέντρωσης της Χρυσής Αυγής -που τελικά δεν πραγματοποιήθηκε- ήταν ακριβώς η ακύρωση της δυνατότητας της να πραγματοποιήσει τα φασιστικά της εγέσματα, τι θα συνέβαινε αν πραγ-

ματοποιούνταν στον ίδιο ακριβώς χώρο αντισυγκέντρωση, αλλά δύο ώρες πριν;

Πώς θα αντιδρούσαν οι αστυνομικοί;

Πώς οι χρυσαυγίτες;

Ε.Π. - Αθήνα

Υ.Γ. Ενώ γράφονταν αυτές οι γραμμές έγινε γνωστό ότι τελικά θα γίνει πορεία διαμαρτυρίας την Τρίτη 14 Απριλίου και ώρα 5.30 στα Προπύλαια, από κοινότητες μεταναστών και αντιρατσιστικές οργανώσεις κοινωνικών και ανθρώπινων δικαιωμάτων με κεντρικό σύνθημα: «Δεν κινδυνεύουμε από τους μετανάστες αλλά από την ξενοφοβία και τον ρατσισμό».

Επίσης, την Πέμπτη το απόγευμα πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Αθήνας πορεία που διοργάνωσαν οι ομάδες «Βαλκάνιοι Προλετάριοι», «Άρνηση Εκτέλεσης Καθήκοντος», το στέκι Άνω Κάτω Πατησίων και η κατάληψη villa Αμαλίας και που δημοσιοποιήθηκε τρεις μέρες πριν με αφίσες που κυκλοφόρησαν με κεντρικό πρόταγμα μεταξύ άλλων: «Οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές. (Είναι κάτι χειρότερο). Είναι το πτώμα του μικροαστισμού σε αποσύνθεση. Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες».

Οι διοργανωτές εκτίμησαν πως ο συμβολικός στόχος της πολιτικής τους παρέμβασης στο ξενοφοβικό σκηνικό της Αθήνας θα πρέπει να είναι τα γραφεία της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων, (της οποίας τα μέλη σε σχέση με τους εν ενεργεία δημοσιογράφους είναι ελάχιστα και εργάζονται στον έντυπο τύπο), όπου και εκσφενδονίστηκαν μερικές πέτρες και μπογιές. Η απορία παραμένει: Ποιος είναι πιο επικίνδυνος; Ο μέσος δημοσιογράφος, ο μέσος αστυνομικός ή ο μέσος επιβάτης του τρόλλεϋ;

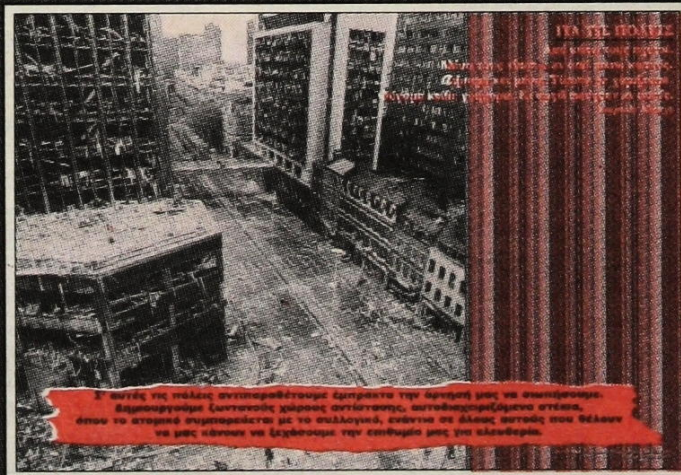
Το άνοιγμα ενός νέου αυτοοργανωμένου χώρου:

Αυτοδιαχειζόμενο Στέκι Αγίας Παρασκευής

Ανοίγεται το χαμένο χρόνο...

Στην εργασία και τη διασκέδαση ο χρόνος μας συνάφεται, εις απ' δουλικά υπακού εις εντάσεις, εις απ' "ελευθερία" εις καταναλωτικές συμπεριφορές. Ο χρόνος αυτός να γίνει κρικός. Να ελεγχτεί και να υπονομευτεί ότι είναι αυτόνομο στη διασκέδαση και την εργασία.

Εκδήλωση - Συζήτηση το Σάββατο 4 Απριλίου 8π.μ. στο Αυτοδιαχειζόμενο Στέκι Αγίας Παρασκευής, Μεταξά 17 και Σάββατο 13:00 στο αυτοδιαχειζόμενο Στέκι Αγίας Παρασκευής.

Μετά από μήνες αναζήτησης και συζητήσεων, μετά από την πρωτοβουλία μιας ομάδας ατόμων να νοικιαστεί ο χώρος στην οδό Μεταξά 17, στα σύνορα Αγίας Παρασκευής και Χαλανδρίου, μετά από συζητήσεις και εργασίες στο χώρο που κράτησαν πέντε μήνες, το περασμένο Σάββατο, 4 Απρίλη, άνοιξε το Στέκι της Αγίας Παρασκευής. Η εκδήλωση του ανοίγματος είχε θέμα τον ελεύθερο χρόνο και το χρόνο εργασίας και έγινε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση, που κράτησε γύρω στις τέσσερις ώρες. Δημοσιεύουμε τις δύο αφίσες που κυκλοφόρησε το στέκι, με αφορμή την εκδήλωση και το άνοιγμά του.

“Λύκοι” και γουρούνια στο Τορίνο

Στις αρχές του περασμένου Μάρτη, η αστυνομία εξαπέλυσε ένα κύμα καταστολής στο Τορίνο, με αφετηρία τη σύλληψη υπόπτων για τα σαμποτάζ στα έργα κατασκευής σιδηροδρομικής γραμμής υψηλής ταχύτητας (TAV) στο Val Susa. Μετά από εισβολή σε 3 καταλήψεις, συνελήφθησαν ο Silvano Pellissero που κατάγεται από το Val Susa, ο Edoardo Massari και η αργεντινή φίλη του Soledad Rosa. Τις επόμενες ημέρες το Τορίνο ζούσε κλίμα πολέμου, με συνεχείς κινητοποιήσεις, συμπλοκές με την αστυνομία, ενώ διακόπηκε θεατρική παράσταση του Dario Fo καθώς και η εμφάνιση του Harvey Keitel. Στις 27 με 28 Μάρτη, ο 34χρονος Edoardo αυτοκτόνησε. Αμέσως καλέστηκε πορεία για το Σάββατο 4 Απριλίου, από καταλήψεις από όλη την Ιταλία. Ο αρχικός στόχος της αστυνομίας, η παρούσα της δίκρονης αντίστασης του πληθυσμού του Val Susa ως αποκλειστικό έργο μιας υποτιθέμενης “οικοτρομοκρατικής” οργάνωσης με το όνομα “Γκρίζοι Λύκοι” διευρύνεται με την απόπειρα δαιμονιοποίησης των καταλήψεων. “Ερχεται η μέρα του φόβου”, “Το Τορίνο, θωρακισμένο από τις επιδρομές των καταληψιών”, σε αυτό το κλίμα και με αντίστοιχα πρωτοσέλιδα οι εφημερίδες της Ιταλίας αναγγέλλουν την πορεία της 4 Απριλίου. Χιλιάδες καραμπινιέροι μεταφέρονται στην πόλη, καθώς ανακοινώνεται πως στην πορεία θα συμμετάσχουν καταληψίες από τη Βενετία, τη Πάντοβα, τη Βιτσέντζα, τη Βερόνα που έρχονται με τρένο. Τρία βαγόνια τρένου έχει κλείσει επίσης η κατάληψη Leoncavallo από το Μιλάνο, με την υποστήριξη της μιλανέζικης επιτροπής αλληλεγγύης στους ζαπατίστας. Λεωφορεία με καταληψίες έρχονται από την Τοσκάνη ενώ το κοινωνικό κέντρο “Corto Circuito” οργανώνει τα λεωφορεία από τη Ρώμη. Στην πορεία συμμετέχουν 10.000 άτομα, ανάμεσα τους μέλη συνδικάτων, κύρια του συνδικάτου μετάλλου, οι οποίοι είχαν προηγουμένως κυκλοφορήσει κείμενο που κατέληγε «η αριστερά της βάσης, το ανταγωνιστικό κίνημα και οι καταλήψεις πρέπει να βρουν κοινό πεδίο διαλεκτικής ενάντια στην κοινωνία της “εξειδίκευσης”». Θα είμαστε εκεί για να φωνάξουμε “Φτάνει!”».

Γράμμα του Silvano Pellissero

Cuneo, 27/3/98.

“Υπουργείο Κοινωνικής Καταστολής και Ελέγχου”
Ένας χαιρετισμός σε όλες τις “μάγισσες” του Prinz Eugen

Έμαθα από τη τηλεόραση διάφορες ιστορίες για συγκρούσεις, βιτρίνες, μπλοκαρισμένους δρόμους κτλ. Συγχαρητήρια σύντροφοι. Σας βλέπω όλους ενωμένους και συγκροτημένους.

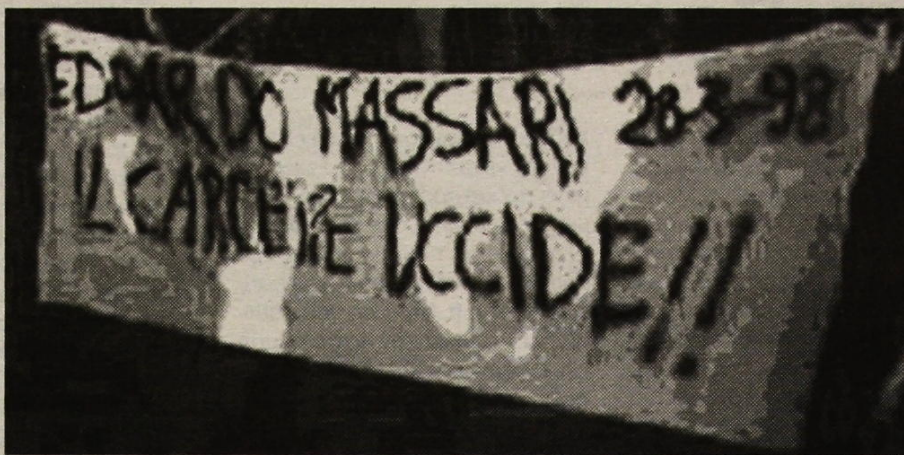
Αυτή είναι μια απάντηση στην καταστολή του συστήματος των ευτυχημένων φορολογούμενων δούλων. Έμαθα για το φειγ βολάν αλληλεγγύης με υπογραφή του El Paso. Αυτό το φειγ βολάν είναι που τρομοκρατεί τον αξιότιμο πρωθυπουργό. Τρομοκρατηθείτε όλοι από την αλήθεια... Διαταράξετε τις νύχτες αυτού που αγαλλιάζει στην κοινωνική ειρήνη. Εδώ στον πτέρυγα 3Α όλοι με σέβονται και με κοιτούν σαν κάτι αξιοπερίεργο. Για αυτούς είναι ένα καινούριο γεγονός. Έρχονται σε επαφή μ’ ένα παράλληλο σύμπαν και δε μοχθούν, επιπλέον, να κατανοήσουν πως οι δικές μας προτάσεις είναι αδιαμφισβήτητες σωστές και συνετές. Πιστεύω ότι θα είναι πολλοί αυτοί που θα σας επισκεφτούν όταν θα είναι ελεύθεροι.

*Αφήστε κατά μέρος τα λόγια και τις θεωρίες MATIA ANOIXTA και στόματα κλεισμένα. Επενδύστε χρήματα σε εξοπλισμό για να ξετρυπώσετε τα μικρόφωνα στα σπίτια. Ανάμεσα σας κυκλοφορούν σίγουρα κατάσκοποι και πληροφοριοδότες. Σίγουρα η Alcona, η La Cascina, το Barocchìo και η μεγάλη πόρτα του Asilo ελέγχονται από κάμερες. Φώτα σβηστά. Σκοτάδι. Ραδιόφωνα στο τέρμα. Στερεοφωνικό αυτοκινήτου με τέκνο και ανοιχτά παράθυρα. Στα αυτοκίνητα τα μικρόφωνα βρίσκονται στους εσωτερικούς καθρέφτες. Οι δορυφορικοί δέκτες (που είχαν για τον Edo κι εμένα) είναι μεγάλα κουτιά τοποθετημένα ανάμεσα στη σκεπή και τη μόνωση. Τα καλώδια μπαίνουν μαζί με αυτά του εσωτερικού φωτισμού. Συχνά οι κάμερες είναι στα φανάρια ή στους εξωτερικούς καθρέφτες των αυτοκινήτων που είναι παρκαρισμένα δίπλα στο δικό σας. Αυτοκίνητα τυχαία ή εγκαταλελειμένα.

Διαδώστε τις πληροφορίες με προφύλαξη και καλύτερα να μη δημιουργήσετε παράνομες και φοβίες.

Silvano

Υ.Γ. Προσθέτω στο τέλος της σελίδας: μόλις τώρα έμαθα ότι ο Edo σκοτώθηκε.

“Η μέθοδος είναι γνωστή: Η εισαγγελία σε αγαστή συνεργασία με τα MME και τους μπάτσους προσπαθεί να δικαιολογήσει δύο χρόνια ερευνών για την ανακάλυψη των δραστηριοτήτων των σαμποτάζ ενάντια στα τρένα υψηλής ταχύτητας, χωρίς να δέχεται την ύπαρξη πλατιάς αντίστασης από τους κατοίκους της περιοχής της Val Susa, οι οποίοι θα δεχτούν πρώτοι τις οικονομικές και οικολογικές συνέπειες του εν λόγω έργου. Με την απλουστευτική εξίσωση ANAPXIKOI/ΕΣ=BOMBES δημιουργείται ο όρος ΟΙΚΟΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ...”

από προκήρυξη καταλήψεων του Τορίνο

Χρονικό των γεγονότων

05/03/98: Ένα μεγάλο κύμα καταστολής ξεκινά στο Τορίνο. Διεξάγονται έρευνες σε τρεις καταλήψεις (Casa di Collegno, Asilo Occupato και Alcona Occupata) και δύο απ’ αυτές εκκενώνονται μετά το τέλος των ερευνών. Η Casa di Collegno και το Asilo Occupato βρίσκονται τώρα υπό κατάσχεση. Όσοι βρίσκονται στην κατάληψη εκείνο το βράδυ συλλαμβάνονται και οδηγούνται πρώτα στην Ασφάλεια και μετά στη φυλακή. Σκοπός της Αστυνομίας ήταν να βρει στοιχεία που θα συνδέσουν τους Edoardo “Baleno” Massari και Silvano Pellissero με τις επιθέσεις που έγιναν ενάντια στα έργα των τρένων υψηλής ταχύτητας (TAV).

06/03/98: Στην οδό Garibaldi βρίσκονται περίπου εκατό άτομα από τις καταλήψεις και τα κοινωνικά κέντρα. Στήνεται ένα μικρό οδόφραγμα στην οδό Milano. Η Αστυνομία κλείνει τους διαδηλωτές από τρεις μεριές, συλλαμβάνοντας τους πρώτους στη σειρά. Υπάρχουν 14 συλληφθέντες. Θα μείνουν 2 μέρες στη φυλακή.

Συλλαμβάνονται ο Silvano Pellissero, ο Edoardo Massari και η Soledad Rosas. Κατηγορούνται για σύσταση ένοπλης συμμορίας, σύσταση τρομοκρατικής ομάδας, οπλοκατοχή και κατασκευή εκρηκτικών μηχανισμών. Στο Asilo Occupato, αμέσως μετά τις έρευνες, καταφτάνουν μονάδες της αντιτρομοκρατικής και MAT και αρχίζουν να καταστρέφουν τα πάντα. Τελειώνουν την επιχείρηση κατουρώντας στα κρεβάτια των καταληψιών. Το Asilo Occupato επανακαταλαμβάνεται λίγες ώρες αργότερα. Από τις έρευνες της Αστυνομίας, που έγιναν προκύπτει η ύπαρξη εκρηκτικού υλικού (μολότφ, βαρελότα, φυτίλια). Ως απάντηση στις έρευνες που διεξήχθησαν την προηγούμενη, καταληψίες και άτομα από κοινωνικά κέντρα πραγματοποιούν συγκέντρωση διαμαρτυρίας μπροστά από το δημαρχείο. Η αστυνομία την απαγορεύει και εξαπολύει ανθρωποκυνηγητό στο κέντρο της πόλης.

07/03/98: Αρχίζει η προανάκριση των Edoardo, Silvano και Soledad που κατηγορούνται για “σύσταση συμμορίας με ανατρεπτική δραστηριότητα” και τους συνδέουν με τις απόπειρες ενάντια στα έργα των τρένων υψηλής ταχύτητας (TAV). Οι κινήσεις αλληλεγγύης συνεχίζονται. Τα άτομα που συμμετέχουν είναι γύρω στα 300.

08/03/98: Το πρωί οδηγούνται οι τρεις στο δικαστήριο.

09/03/98: Ασκείται δίωξη στην κατάληψη “El Paso” για “εγκληματικό εγκληματικό ενεργειών”, με αφορμή προκήρυξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες, η οποία υπερσπάζεται τις ενέργειες σαμποτάζ ενάντια στα έργα των TAV.

14/03/98: Γίνεται πορεία στο κέντρο του Τορίνο στην οποία συμμετέχουν γύρω στα 1000 άτομα. Ακούγονται συνθήματα για ελευθερία στους Edoardo, Silvano και Sole. Δεν σημειώνονται επεισόδια.

15/03/98: Για πολλοστή φορά προκλήσεις αστυνομικών. Αυτή τη φορά στην κατάληψη PRINZ EUGEN. Μια απλή φιλονικία ανάμεσα σε άτομα που συμμετέχουν σε εκδήλωση εκεί καταλήγει σε άγρια μάχη με την αστυνομία. Δύο άτομα, οι Roberto και Michele, οδηγούνται στην Ασφάλεια με τη δικαιολογία απλής εξακρίβωσης. Μεταφέρονται στις φυλακές της Valette με την κατηγορία περιύβρισης και αντίστασης κατά της Αρχής.

16/03/98: Δημιουργείται επιτροπή αντικαταληψιών. Ονομάζονται “επιτροπή πρωτοβουλίας για ένα ασφαλές Τορίνο” και ζητούν ασφάλεια και σεβασμό της έννομης τάξης.

Την ίδια στιγμή στο κέντρο της πόλης στήνεται οδόφραγμα με πανό όπου αναγράφεται “Λευτεριά στους SILVANO, EDOARDO, SOLEDAD, BOBO και MICHELE”. Ακολουθεί ανθρωποκυνηγητό της Αστυνομίας σε όλο το κέντρο.

17/03/98: Το ανθρωποκυνηγητό συνεχίζεται και σήμερα. Τέσσερα άτομα οδηγούνται στην Ασφάλεια με την κατηγορία δημιουργίας οδοφράγματος.

28/03/98: Τη νύχτα της 27ης προς 28η Μαρτίου στις φυλακές της Valette ο αναρχικός Edoardo Massari αυτοκτονεί. Ήταν 34 χρονών.

02/04/98: Τελευταία νέα από τις φυλακές της Valette: Υπάρχουν διάφοροι κρατούμενοι (δεν έχει δοθεί ο ακριβής αριθμός) που άρχισαν απεργία πείνας για να διαμαρτυρηθούν για το θάνατο του Edoardo Massari και ενάντια στις συνθήκες ζωής στην φυλακή.

04/04/98: Κάτω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας, πραγματοποιείται στο Τορίνο πορεία διαμαρτυρίας για την αυτοκτονία του Edoardo Massari. Συμμετέχουν 10.000 διαδηλωτές από διάφορες ιταλικές πόλεις, ενώ χιλιάδες αστυνομικοί έχουν μετακινηθεί στην πόλη από ολόκληρη την Ιταλία.

Γράμμα της Soledad Rosas

Σύντροφοι,

η οργή κυριαρχεί μέσα μου αυτή τη στιγμή. Πάντα σκεφτόμουν ότι ο καθένας είναι υπεύθυνος των πράξεών του, αλλά αυτή τη φορά υπάρχουν ένοχοι και θέλω να φωνάξω πολύ δυνατά ποιοι είναι αυτοί που δολοφόνησαν τον Edo: το κράτος, οι δικαστές, οι βουλευτές, τα MME, το TAV, η αστυνομία, η φυλακή, όλοι οι νόμοι, οι κανονισμοί και όλη αυτή η κοινωνία που συντελεί στο να γίνει αποδεκτό αυτό το σύστημα.

Εμείς πάντα αγωνιζόμασταν ενάντια σε ό,τι μας επιβαλλόταν και γι’ αυτό καταλήξαμε στη φυλακή.

Η φυλακή είναι τόπος φυσικών και ψυχικών βασανιστηρίων, εδώ δεν έχεις απολύτως τίποτα, δεν μπορείς ν’ αποφασίσεις τι ώρα θα σηκωθείς, τι θα φας, σε ποιόν θα μιλήσεις, ποιόν θα συναντήσεις, τι ώρα θα δεις τον ήλιο. Για όλα πρέπει να ρωτήσεις, ακόμη και για να διαβάσεις ένα βιβλίο. Θόρυβος κλειδών, κελιών που ανοίγουν και κλείνουν, φωνές που δε λένε τίποτα, φωνές που ηχούν στους κρύους διαδρόμους, λαστιχένιες σόλες για να μην κάνουν θόρυβο ώστε να σε κατασκοπεύσουν την πιο απρόσμενη στιγμή, το φως μιας κολώνας που το βράδυ ελέγχει τον ύπνο σου, ελεγχόμενη αλληλογραφία, λέξεις απαγορευμένες.

Όλα ένα χάος, μια κόλαση, ο θάνατος.

Έτσι σε δολοφονούν καθημερινά, σιγά σιγά, ώστε να αισθανθείς περισσότερο πόνο, αντίθετα ο Edo θέλησε να τελειώσει αμέσως μ’ αυτό το καταραμένο κακό. Τουλάχιστον αυτός επέτρεψε στον εαυτό του μια τελευταία χειρονομία στοιχειώδους ελευθερίας, να αποφασίσει αυτός πότε θα έβαζε τέλος σ’ αυτό το βασανιστήριο.

Ωστόσο με τιμωρούν και με βάζουν στην απομόνωση και αυτό δεν είναι μόνο να μη βλέπεις κανένα, αυτό σημαίνει πως δεν έχεις καμιά πληροφόρηση, πως δεν έχεις ούτε μια κουβέρτα, φοβούνται μήπως αυτοκτονήσω, σύμφωνα με αυτούς η απομόνωση μου έχει χαρακτήρα προστατευτικό, το κάνουν για να με προφυλάξουν κι έτσι να αποποιηθούν των ευθυνών αν αποφασίσω κι εγώ να δώσω τέλος σ’ αυτό το βασανιστήριο.

Δε μ’ αφήνουν να κλάψω με την ησυχία μου, δε μ’ αφήνουν να συναντηθώ για τελευταία φορά με το Baleno μου.

24 ώρες τη μέρα έχω ένα δεσμοφύλακα σε λιγότερο από 5 μέτρα απόσταση.

Μετά από αυτό που έγινε ήρθαν οι πολιτικοί των Πράσινων για να μου δώσουν συλλυπητήρια και για να με καθησυχάσουν, δεν είχαν τίποτα καλύτερο να μου πουν παρά: “σίγουρα τώρα όλα θα λυθούν γρηγορότερα, μετά το συμβάν θα δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στη διαδικασία, μπορεί ακόμη να σε βάλουν και υπό κατ’ οίκον περιορισμό”.

Μετά απ’ αυτή τη συζήτηση είχα μείνει άφωνη, έκπληκτη, αλλά μπόρεσα ν’ απαντήσω αν χρειάζεται ο θάνατος ενός ανθρώπου για να συγκινηθεί ένα καθαρά, σ’ αυτήν την περίπτωση ο δικαστής.

Επιμένω, στη φυλακή έχουν δολοφονήσει και άλλους και τώρα τον Edo, αυτοί οι τρομοκράτες που έχουν άδεια να σκοτώνουν.

Εγώ θα ψάξω να βρω δύναμη από κάπου, δε ξέρω από πού, ειλικρινά δεν έχω πια θέληση αλλά πρέπει να συνεχίσω, θα το κάνω για την αξιοπρέπειά μου και εν ονόματι του Edo.

Το μόνο πράγμα που με καθησυχάζει είναι που ξέρω πως ο Edo δεν υποφέρει πια. Διαμαρτύρομαι με πολλή οργή και πόνο.

Sole

Υ.Γ. Αν η κάθεμψη σημαίνει την τιμωρία ενός ανθρώπου, μ’ έχουν ήδη τιμωρήσει με το θάνατο ή μάλλον με τη δολοφονία του Edo. Σήμερα άρχισα απεργία πείνας ζητώντας την ελευθερία μου και την καταργηση του θεσμού των φυλακών. Την κατάδική θα την πληρώνω σε όλη μου τη ζωή.

Η επέτειος της γενοκτονίας στη Ρουάντα

Αυτή την εβδομάδα ήταν η τέταρτη επέτειος από τη μεγάλη σφαγή του 1994 στη Ρουάντα, που στοίχισε τη ζωή σε περισσότερους από μισό εκατομμύριο Τούτσι και μετριοπαθείς Χούτου. Η ελεγχόμενη από τους Τούτσι κυβέρνηση κήρυξε Εθνική Ημέρα Μνήμης και σειρά εκδηλώσεων καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας.

Τα τραύματα από τις φυλετικές εκκαθαρίσεις παραμένουν ανοιχτά, καθώς οι βιαιότητες συνεχίζονται, έστω και σε μικρότερη κλίμακα, ενώ οι έρευνες για τον εντοπισμό των υπεύθυνων είναι καθυλωμένες.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, οι δολοφονίες συνεχίζονται. Οι αντάρτες Χούτου έχουν εντείνει από το Δεκέμβριο τις επιθέσεις τους τόσο κατά στρατιωτικών στόχων, όσο και κατά προσφυγικών καταυλισμών και άλλων μη στρατιωτικών στόχων.

Το Δικαστήριο για τη Ρουάντα, που εδρεύει στην Τανζανία, δεν έχει καταδικάσει ακόμη ούτε έναν υπεύθυνο φυλετικών σφαγών. Το δικαστήριο αυτό ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1994 από το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. Πρόσφατα ο ειδικός ερευνητής του οργανισμού, Radhika Coomaraswamy, δήλωσε στο Συμβούλιο πως χρειάζονται ριζικά μέτρα για να καταστεί αποτελεσματικό. Δίκες έχουν δρομολογηθεί, αλλά οι διαδικασίες καθυστερούν εξαιτίας οικονομικών και οικονομικών προβλημάτων. Στο μεταξύ, 125.000 άτομα κρατούνται για συμμετοχή στη γενοκτονία, κάτω από άθλιες συνθήκες, και περιμένουν να δικαστούν.

Στη Γαλλία, οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα διάλεξαν την Τρίτη, μέρα της μαύρης επετείου, για να ζητήσουν ξανά από τον πρωθυπουργό και τη γαλλική βουλή να συστήσει επιτροπή έρευνας σχετικά με το ρόλο και τις ευθύνες της Γαλλίας στη γενοκτονία. Τον Μάρτιο, η βουλή αποφάσισε τη διενέργεια έρευνας με αντικείμενο «το ρόλο που οι διάφορες ξένες στρατιωτικές δυνάμεις και τα Ηνωμένα Έθνη θα μπορούσαν να είχαν διαδραματίσει στην κρίση

στη Ρουάντα, την περίοδο 1990 ως 1994». Όμως, οργανώσεις και θύματα της γενοκτονίας, αν και θεωρούν αυτή την εξέλιξη ένα θετικό πρώτο βήμα, πιέζουν για τη σύσταση μιας πιο ουσιαστικής και με περισσότερες δικαιοδοσίες επιτροπής. Είναι χαρακτηριστικό πως η επιτροπή αυτή δεν έχει δικαίωμα να υποχρεώσει μάρτυρες να καταθέσουν. Έτσι, το σύνολο των μαρτύρων αποτελείται από «ειδικούς» και όχι ανθρώπους που κατείχαν σημαντικές θέσεις και έπαιρναν αποφάσεις την εποχή της κρίσης.

Ήδη από το 1993, οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα είχαν προειδοποιήσει τις γαλλικές αρχές για την κλιμάκωση των εγκλημάτων ενάντια στους Τούτσι, σε αντίδραση στην έναρξη ανάρτικου. «Τον Μάρτιο του 1993, όλες οι κυβερνήσεις γνώριζαν γι'

Χούτου κυβέρνησης που διεξήγαγαν τη γενοκτονία που ξεκίνησε μετά την κατάρριψη στο αεροδρόμιο της πρωτεύουσας Κινγκάλι του αεροπλάνου που μετέφερε τον πρωθυπουργό Juvenal Habyarimana, στις 6 Απριλίου του 1994. Επιπλέον, μετά την κατάρρευση της κυβέρνησης των σκληροπυρηνικών Χούτου, βοήθησε πολλά από τα στελέχη της και υπεύθυνους της γενοκτονίας να διαφύγουν. Επιπλέον των εκκαθαρίσεων καταγγέλλουν ακόμη ότι οι γαλλικές αρχές και στρατός που υπήρχε τότε στη χώρα δεν έκανε τίποτα για να σταματήσει τις σφαγές ή να βοηθήσει όσους ζητούσαν βοήθεια.

Το οικονομικό είναι επίσης μεγάλο πρόβλημα για τη Ρουάντα. Πριν από μερικές μέρες, ο υπουργός Οικονομικών της χώρας απηύθυνε στη διεθνή κοινότητα έκκληση για άμεση οικονομική βοή-

αυτές τις σφαγές», δήλωσε στην επιτροπή της γαλλικής βουλής ο Eric Gillet της Διεθνούς Ομοσπονδίας οργανώσεων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, την περασμένη εβδομάδα.

Η Γαλλία κατηγορείται πως εξόπλισε και εκπαιδευσε τις στρατιωτικές και παραστρατιωτικές μονάδες της ελεγχόμενης από τους

θεία. Όπως δήλωσε, η Ρουάντα χρειάζεται 90 εκατομμύρια δολάρια για την εξυπηρέτηση του εξωτερικού χρέους της (βασικά την πληρωμή τόκων) και άλλα 80 εκατομμύρια για την κάλυψη του προϋπολογισμού της και την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης για τους επόμενους δώδεκα μήνες.

Κλιμάκωση της βίας στην Κολομβία

Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ειδικού απεσταλμένου του Ο.Η.Ε. για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Κολομβία, Alimudena Mazarrasa, μέσα στο 1997, παραστρατιωτικές ομάδες πραγματοποίησαν 46 σφαγές χωρικών με 260 συνολικά νεκρούς.

Ο Jorge Rojas, πρόεδρος της ανθρωπιστικής οργάνωσης Codhes, δήλωσε πως η δημοσίευση της έκθεσης την περασμένη Πέμπτη είναι ένα βήμα μπροστά στην προσπάθεια αντικειμενικής ενημέρωσης της κοινής γνώμης σχετικά με τη σοβαρότητα της κατάστασης στην Κολομβία. Η έκθεση περιγράφει τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα ως «σοβαρές, μεγάλης κλίμακας και συστηματικές». Πέρσι, ιδρύθηκε στην Κολομβία ειδικό γραφείο της Υπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, μετά από αίτημα κοινωτικών φορέων, όμως, όπως παραδέχεται και η επικεφαλής του, δεν επαρκεί μπροστά στα προβλήματα της

χώρας, κυρίως λόγω ανεπαρκούς χρηματοδότησης.

Η έκθεση αναφέρει πως το 1997 οι ένοπλες συγκρούσεις ανάμεσα στο στρατό, τους παραστρατιωτικούς (που πρόσκεινται στο κράτος ή τους μεγάλους γαιοκτήμονες) και τους αριστερούς αντάρτες αναζωπυρώθηκαν, με κύρια θύματα τους άμαχους. Πέρα από τις 46 σφαγές αμάχων στις επαρχίες Αντίοκβια και Μετα, έξι οικογένειες την ώρα εκτοπίζονταν από τα σπίτια τους μέσα στο 1997. Ο συνολικός αριθμός εσωτερικών προσφύγων (κυρίως γυναικών και παιδιών) στην Κολομβία τα τελευταία πέντε χρόνια φτάνει τα 1.2 εκατομμύρια. Ακόμη, επισημαίνεται η αύξηση του αριθμού των απαγωγών, που έφτασαν τις 700 κατά τη διάρκεια του 1997. Πολλές από αυτές αφορούσαν υποψήφιους στις εκλογές του Οκτωβρίου. Οι αντάρτες που μπούκοτάρισαν τις εκλογές ήθελαν έτσι να εμποδίσουν τη διεξαγωγή τους.

Οι τρεις του Green Anarchist ελεύθεροι

Στις 27 Μαρτίου, οι τρεις συντάκτες του Green Anarchist, Noel Molland, Steve Booth και Saxon Wood αφέθηκαν απροσδόκητα ελεύθεροι. Οι τρεις είχαν καταδικαστεί στις 14 Νοεμβρίου 1997 σε τρία χρόνια φυλάκιση για «συνομοσία με σκοπό την πρόκληση δολιοφθορών», εξαιτίας της δημοσίευσής στο περιοδικό άρθρων σχετικά με ενέργειες του Animal Liberation Front (βλ. Αλφα φ. 101 και 110).

Η εξέλιξη αυτή ήταν απρόσμενη. Οι δικηγόροι τους είχαν υποβάλλει αίτηση αναστολής, με σκοπό να πιέσουν για το συντομότερο ορισμό της έφεσής τους. Ο δικαστής όμως που την παρέλαβε την έκανε δεκτή. Πιθανολογείται πως οι βρετανικές αρχές αποφάσισαν να υποχωρήσουν μετά τις διεθνείς αντιδράσεις για την απόπειρα φίμωσης του εναλλακτικού τύπου. Πάντως, δύο ακόμη άτομα, οι Robin Webb και (πιθανό)

ο Paul Rodgers πρόκειται να δικαστούν με τις ίδιες κατηγορίες στις 27 Απριλίου.

Ο Steve Booth δήλωσε μετά την αποφυλάκισή του: «Όταν μου είπαν πως μπορώ να φύγω, τα παιδιά στα κελιά ζητωκραύγαζαν. Ο κόσμος μέσα έχει μια ηττοπαθή νοοτροπία, αλλά αυτή τη φορά αντικαταστάθηκε από το 'Ναι! Πολέμησες το σύστημα!'. Έχω εκπλαγεί από την όλη υπόθεση. Ένας φρουρός είπε ότι δεν έχει ακούσει να ξανάνιχνε κάτι τέτοιο ποτέ. Ακούσαμε μια φήμη πως μας άφησαν επειδή η Διεθνής Αμνηστία στις Η.Π.Α. σκόπευε να μας καταγράψει ως πολιτικούς κρατούμενους». Οι τρεις δήλωσαν πως θα συνεχίσουν τον αγώνα ενάντια στον περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης και είναι έτοιμοι να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς τους δύο που πρόκειται να δικαστούν σύντομα.

Εξέγερση σε φυλακή του Περού

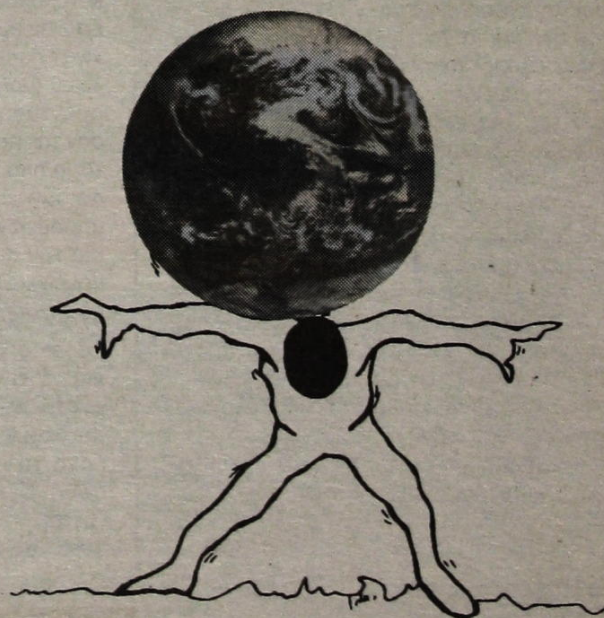
Το βράδυ της 2 Απριλίου, 26 κρατούμενοι απέδρασαν από τη φυλακή San Cristobal de Moyobamba μετά από εξέγερση της οποίας λέγεται ότι ηγήθηκε πρώην στέλεχος του MRTA. Δύο από τους δραπετές σκοτώθηκαν και ένας κρατούμενος ακόμη τραυματίστηκε. Επίσης τραυματίστηκε ο διευθυντής της φυλακής και ένας φρουρός, ενώ ένας άλλος σκοτώθηκε. Οι δραπετές πήραν μαζί τους αρκετά αυτόματα όπλα και πιστόλια από το οπλοστάσιο της φυλακής.

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Εθνικής Διεύθυνσης Ενάντια στην Τρομοκρατία, στην εξέγερση και απόδραση πρωτοστάτησε ο Jose Liper Guerrero Vera, πρώην στρατιωτικός ηγέτης του MRTA, που είχε συμμετάσχει πριν μερικά χρόνια σε επίθεση κατά της πόλης όπου βρίσκεται η φυλακή. Η αστυνομία λέει πως αυτός σκότωσε και τον φρουρό.

Ο βουλευτής Daniel Espichan, πρόεδρος της Επιτροπής Ενάντια στην Κατάχρηση Εξουσίας, δήλωσε την επόμενη μέρα ότι στη φυλακή Moyobamba βρί-

σκονταν 473 κρατούμενοι όταν έγινε η εξέγερση, αν και η κανονική χωρητικότητά της είναι μόνο 180 άτομα. Από αυτούς, το 70 % ήταν προφυλακισμένοι και περίμεναν τη δίκη τους. Σχεδόν όλοι συμμετείχαν στην εξέγερση, όχι όμως και στην απόδραση.

Οι αρχικές αναφορές έλεγαν πως οι περισσότεροι από τους δραπετές είναι μέλη του MRTA. Ο Espichan, πάντως, το αρνήθηκε, λέγοντας ότι από τους 24, τρεις κρατούνταν για διακίνηση ναρκωτικών, ένας για «έγκλημα ενάντια στην εθνική κληρονομιά», δύο για φόνο και 18 για επίθεση και ληστεία. Πρόσθεσε πως μόνο τέσσερις από τους κρατούμενους της φυλακής κατηγορούνταν για «τρομοκρατία». Σύμφωνα όμως με την αντιπολιτευόμενη εφημερίδα La Republica, στη φυλακή βρίσκονταν 37 πολιτικά και στρατιωτικά στελέχη του MRTA. Ο δήμαρχος της Moyobamba δήλωσε σε τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό ότι εννιά από του δραπετές ήταν αντάρτες που είχαν καταδικαστεί για «τρομοκρατία».

ΑΝΟΙΞΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ:

Ενάντια στην εξουσία του χρήματος

Από τις 18 ως τις 27 Φλεβάρη, στη Γενεύη, συγκεντρώθηκαν πάνω από 300 άτομα από οργανώσεις βάσης από 71 χώρες, ανταποκρινόμενοι/ες στο κάλεσμα της PGA (βλ. ΑΛΦΑ φύλλο 120). Κατά τη διάρκεια της συνάντησης διατυπώθηκε στην τελική της μορφή η διακήρυξη της PGA και προτάθηκαν κινητοποιήσεις ενάντια στη σύγχρονη μορφή της εξουσίας του χρήματος, την παγκοσμιοποίηση. Έγιναν αρκετές τροποποιήσεις στην διακήρυξη της PGA (όλο το κείμενο υπάρχει στο web site <www.pga.org>). Στην προτροπή για "μη βίαιη πολιτική ανυπακοή" προστέθηκε η φράση "δεν κρίνουμε όσους επιλέγουν άλλες μορφές αντίστασης". Ακολουθούν αποσπάσματα από κείμενα της συνάντησης.

Αυτή η συνάντηση απέδειξε την ενέργεια που μπορεί να απελευθερωθεί από την ενότητα των αγώνων. Οι αγώνας πρέπει πάντα να βασίζονται στο τοπικό, όμως το πρόβλημα είναι κοινό και παγκόσμιο και έτσι η ένωση των τοπικών αγώνων αποκτά μια καινούργια σημασία. Μαζί μπορούμε και και πρέπει να συντρίψουμε το κτήνος.

Είναι δύσκολο να περιγράψουμε την ποιότητα και το βάθος της συνάντησης. Ο παγκόσμιος εχθρός είναι αρκετά γνωστός, όμως η παγκόσμια αντίσταση πολύ σπάνια αποκτά μια θέση στη δημοσιότητα. Για πολλούς/ές από μας, αυτή η συνάντηση ήταν μια μοναδική ευκαιρία για να γνωριστούμε με ανθρώπους που κλείσαν ολόκληρες πόλεις με γενικές απεργίες στον Καναδά, που ρισκάρουν τη ζωή τους καταλαμβάνοντας γη στη Λατινική Αμερική, που ισοπέδωσαν τις εγκαταστάσεις της πολυεθνικής Cargill στην Ινδία και κατέστρεψαν τόνους από γενετικά μεταλλαγμένο καλαμπόκι της Novartis στη Γαλλία. Οι συζητήσεις, οι συγκεκριμένες προτάσεις δράσης, οι εξιστορήσεις αγώνων, η ζεστή φιλοξενία των καταλήψεων της Γενεύης, το πάθος των αντιμέτωπων με την αστυνομία αντρών και των γυναικών μπροστά στο κτίριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, όλα αυτά έχτισαν μια συμμαχία ανάμεσά μας. Επιστρέφοντας στα σπίτια μας στα διάφορα σημεία του πλανήτη, δεν θα ξεχάσουμε. Θα συνεχίσουμε μαζί. Αυτός είναι ο κοινός μας αγώνας.

(από τον απολογισμό της οργανωτικής επιτροπής της Γενεύης)

Μέλη κινημάτων βάσης από όλο τον κόσμο συγκεντρωθήκαμε από τις 23 ως τις 25 Φλεβάρη στη Γενεύη για να συζητήσουμε για κοινή δράση ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, την "ελεύθερη" αγορά και την κυριαρχία των πολυεθνικών. Αισθανόμαστε οργή απέναντι στις καταστροφικές κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης που προωθείται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και τους άλλους αντίστοιχους οργανισμούς, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Παγκόσμια Τράπεζα, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανάπτυξης, οι περιφερειακές συμφωνίες "ελεύθερου" εμπορίου, όπως η NAFTA, η APEC, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι πολυεθνικές. Συναντηθήκαμε δάσκαλοι που πραγματοποιούν απεργία πείνας στην Αργεντινή ενάντια στην ι-

δωτικοποίηση της εκπαίδευσης, μέλη της φυλής των Ογκόνι που αγωνίζονται στη Νιγηρία ενάντια στην καταστροφική δράση της Shell, αγρότες που αγωνίζονται ενάντια στην παγκοσμιοποίηση στην Ινδία, τις Φιλιππίνες, τη Νορβηγία, τις Ονδούρες, τη Γαλλία, την Ισπανία, το Μπαγκλαντές, τη Σενεγάλη κ.α., φοιτητές που αγωνι-

ζονται ενάντια στην καταστολή των εργατικών αγώνων στην Ουκρανία, λιμενεργάτες από το Λίβερπουλ, ταχυδρομικοί από τον Καναδά, μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων, περιβαλλοντιστές, αντιρατσιστές, αγωνίστριες για τα γυναικεία δικαιώματα, αγωνιστές για την ειρήνη, άνθρωποι από ολόκληρο τον κόσμο. Το αποτέλεσμα ήταν ένα παγκόσμιο κάλεσμα για αποκεντρωμένη δράση ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου σε συνδυασμό με την 50η επέτειο της συμφωνίας GATT. (...) Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καλούμε τους διάφορους κοινωνικούς τομείς να ενώσουν τις δυνάμεις τους, να ανταλλάξουν πληροφορίες και να πραγματοποιήσουν συντονισμένες ενέργειες στην ανατολική, τη δυτική, τη νότια και τη βόρεια Ευρώπη. Υπάρχει ανάγκη αμοιβαίας ενδυνάμωσης των αγώνων για την κοινωνική δικαιοσύνη και το περιβάλλον.

(από το κείμενο από των από την Ευρώπη που συμμετείχαν στη συνάντηση)

Από τη διακήρυξη της PGA

Ο καπιταλισμός καταργεί τους εύθραυστους φραγμούς που του είχαν επιβάλει οι κοινωνίες μέσα από αγώνες αιώνων σε εθνικά πλαίσια. Τα εθνικά κράτη διατηρούνται μόνο για το ρόλο τους του ελέγχου και της καταστολής, ενώ ταυτόχρονα δημιουργείται ένα νέο παγκόσμιο ρυθμιστικό σύστημα που διευκολύνει τις παγκόσμιες επιχειρήσεις. Δεν μπορούμε να εναντιωθούμε στον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό με τα ίδια όπλα που χρησιμοποιούνταν στα πλαίσια των εθνικών κρατών. Σε αυτό το νέο κόσμο της παγκοσμιοποίησης πρέπει να επανορθώσουμε νέες μορφές αγώνα και αλληλεγγύης, νέους στόχους και στρατηγικές στην πολιτική μας δουλειά. Πρέπει να ενώσουμε τις προσπάθειές μας για να δημιουργήσουμε χώρους ανθρώπινης κλίμακας, συνεργασίας, ισότητας, αξιοπρέπειας, δικαιοσύνης και ελευθερίας, παράλληλα με την επίθεσή μας στο εθνικό και το διεθνές κεφάλαιο και τις συμφωνίες και τους θεσμούς που δημιουργούν για να ενισχύσουν την εξουσία τους.

Υπάρχουν πολλές και διαφορετικές μορφές αντίστασης στον παγκόσμιο καπιταλισμό και τις συνέπειές του. Σε ατομικό επίπεδο, πρέπει να αλλάξουμε την καθημερινή μας ζωή, απαλλασσόμενοι από τους νόμους της αγοράς και τη κυνική του κέρδους. Σε συλλογικό επίπεδο, πρέπει να αναπτύξουμε οργανωτικές μορφές σε διάφορα επίπεδα, αναγνωρίζοντας πως δεν υπάρχει ένας μόνο τρόπος αντιμετώπισης των προβλημάτων. Οι οργανώσεις μας πρέπει να είναι ανεξάρτητες από τις οικονομικές και κρατικές εξουσίες και βασισμένες στην άμεση δημοκρατία. Αυτές οι νέες μορφές αυτόνομης οργάνωσης πρέπει να προκύψουν και να βασιστούν στις τοπικές κοινότητες, ενώ συγχρόνως θα ασκούν τη διεθνή αλληλεγγύη, δημιουργώντας γέφυρες ανάμεσα στους διάφορους κοινωνικούς τομείς, τις οργανώσεις και τους λαούς που ήδη αγωνίζονται ενάντια στην παγκοσμιοποίηση σε όλο τον πλανήτη. (...) Όμως δεν θα αγωνιστούμε μόνο ενάντια στα κακά που μας έχουν επιβάλει. Δεσμευόμαστε επίσης να αγωνιστούμε για ένα νέο κόσμο, ως άτομα και ως κοινότητες που η ενότητά μας βασίζεται στη διαφορετικότητα. Μαζί θα δώσουμε μορφή στο όραμα ενός δίκαιου κόσμου, ήδη έχουμε αρχίσει να οικοδομούμε την πραγματική ευημερία, που βασίζεται στην ενδυνάμωση του ανθρώπινου και το σεβασμό της φύσης, της διαφορετικότητας, της αξιοπρέπειας και της ελευθερίας.

Ημερολόγιο καταστρώματος

17 Απρίλη: Διεθνής Κινητοποίηση της "Via Campesina" (Αγροτικός Δρόμος). Η "Via Campesina" είναι μια κοινή οργανωτική πρωτοβουλία αγροτικών οργανώσεων από όλη τη Λατινική Αμερική, με σημαντική συμμετοχή οργανώσεων από την Αργεντινή, την Ονδούρα, την Κολομβία, το MST της Βραζιλίας κ.α. Κεντρικά συνθήματα των κινητοποιήσεων θα είναι το δικαίωμα στη γη και η καταγγελία της καταστολής και των σφαγών αγροτών.

Για επικοινωνία με τη Via Campesina: viacam@gbm.hn

22 Απρίλη: Συμπληρώνεται ένας χρόνος από την εισβολή των ειδικών δυνάμεων στην κατοικία του ιάπωνα πρόσβη στη Λίμα και τη σφαγή των αγωνιστών του MRTA. Υπάρχει κάλεσμα για διεθνείς κινητοποιήσεις.

Για επικοινωνία με τη Voz Rebelde, επίσημο εκφραστή του MRTA στην Ευρώπη: voz_rebelde@cl-hh.comlink.de

1 Μάη: Οι κινητοποιήσεις της πρωτομαγιάς σε πολλές περιπτώσεις θα εστιαστούν στην εναντίωση στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Στη Ζυρίχη, όπου όπως και στο Βερολίνο η πορεία της πρωτομαγιάς έχει από χρόνια κεντρικό

χαρακτήρα αντιπαράθεσης, ο αγώνας ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου έχει οριστεί από την επιτροπή "Πρώτη Μάη" ως κεντρικό θέμα της κινητοποίησης. Στην Ινδία, η Αγροτική Ένωση της Karnataka θα διοργανώσει την πρωτομαγιά πορεία ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, στην οποία αναμένεται να συμμετάσχουν εκατοντάδες χιλιάδες άτομα. Η Ισπανική "Κίνηση Ενάντια στην Ευρώπη του Μάαστριχτ και στην Οικονομική Παγκοσμιοποίηση" διοργανώνει από την 1η ως τις 3 Μάη (ημέρες κατά την διάρκεια των οποίων θα αποφασιστεί ποιές χώρες θα ενταχθούν στο σύστημα του ΕΥΡΩ) κινητοποιήσεις ενάντια στις συνέπειες της Οικονομικής Νομισματικής Ενοποίησης (ONE). Σε αυτή την κίνηση θα συμμετάσχουν οργανώσεις και άτομα από διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Στο Μπράντφορντ της Αγγλίας το αντιεξουσιαστικό κοινωνικό κέντρο "1in12" διοργανώνει από τις 1 ως τις 4 Μάη "Συνάντηση των Αγώνων για την Κοινωνική Αλλαγή".

Για επικοινωνία με την Αγροτική Ένωση της Karnataka: fax: +91-80-3302171, e-mail: swamy.krrs@access.net.in

Για επικοινωνία με την "Κίνηση Ενάντια στην Ευρώπη του Μάαστριχτ": Tudescos 4, 3a ext. decha., 28004 Madrid, Espanya, τηλ: +34-1-5219346, fax: +34-1-5717108, e-mail: maast@nodo50.ix.apc.org

Για επικοινωνία με την "MayDay Collective" του "1in12": PO Box HH57, Leeds LS8 5XG, UK, e-mail: daymay@geocities.com

8-12 Μάη: Ενέργειες ενάντια στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανάπτυξης (EBRD), κατά τη διάρκεια της ετήσιας συνάντησής της που φέτος θα πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια αυτών των ημερών στο Κίεβο της Ουκρανίας. Η EBRD είναι κύριος φορέας της επιβολής του νεοφιλελευθερισμού στην Ανατολική Ευρώπη και ασκεί ισχυρές πιέσεις για την κατασκευή εργοστασίων πυρηνικής ενέργειας σε αυτές τις χώρες. Η τραγική ειρωνία εί-

ναι πως η πραγματοποίηση της συνάντησης της EBRD στο Κίεβο συμπίπτει με τις ημέρες δράσης και μνήμης για την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα του Τσέρνομπιλ, που ο πληθυσμός της Ουκρανίας ακόμα πληρώνει σε ζωές τις συνέπειές της. Και η EBRD έρχεται για να επιβάλει την κατασκευή και άλλων πυρηνικών εργοστασίων!

Για επικοινωνία: "Rainbow Keepers", PO Box 322, Kiev 252 187, Ukraine, τηλ: +38044-263-4954, τηλ/fax: +38044-550-60-68, e-mail: nadia@gluk.apc.org

"Za Zemiata" ("Για τη Γη"), PO Box 975, Sofia 1000, Bulgaria, τηλ/fax: +359-2-658216, e-mail: ftearth@bulnet.bg

15 Μάη: Άνεργοι από τη Γαλλία θα συγκεντρωθούν στην Γενεύη για να συμμετάσχουν στις κινητοποιήσεις ενάντια στην Υπουργική Συνδιάσκεψη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

16 Μάη: Στο Μπέρμινγχαμ της Αγγλίας ξεκινά η συνάντηση των 8 πλουσιότερων χωρών του πλανήτη (G8). Οι Reclaim The Streets καλούν στην πραγματοποίηση "street parties" σε όλον τον κόσμο. Ήδη έχει προγραμματιστεί η πραγματοποίηση τέτοιων ενεργειών σε πολλές πόλεις διαφόρων χωρών. Ανάμεσά τους και στη Γενεύη, όπου θα συμμετάσχει κόσμος και από άλλες πόλεις της Ελβετίας, ενώ αναμένονται να φτάσουν εκείνη την ημέρα στη Γενεύη διαδηλωτές από τη Γερμανία, οι οποίοι θα ξεκινήσουν από διάφορες γερμανικές πόλεις από τις 25 Απρίλη, θα ενωθούν στις 4 Μάη στη Φρανκφούρτη και θα κατευθυνθούν προς τη Γενεύη σταματώντας σε πόλεις και χωριά και πραγματοποιώντας ενημερωτικές εκδηλώσεις ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και τη συνθήκη ΜΑΙ.

Για επικοινωνία με τους Reclaim The Streets: PO Box: 9656, London N4 4JY, UK, τηλ: +44-171-2814621,

e-mail: rts@gn.apc.org

Για επικοινωνία με την οργάνωση των καρβανιών από τη Γερμανία: WiWa Wendland c/o Abraxas, Marschtorstr. 56, D-29451 Dannenberg, Germany, τηλ: +49-5862-7460, fax: +49-5861-2527, e-mail: wiwawnd@mail.nadir.org

18-20 Μάη: Θα πραγματοποιηθεί στη Γενεύη η Υπουργική Συνδιάσκεψη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Προγραμματίζονται ενέργειες κάθε είδους, τόσο στη Γενεύη όσο και σε άλλες χώρες του κόσμου. Στις ΗΠΑ σχεδιάζεται η πραγματοποίηση μιας "μέρας χωρίς εμπόριο", που θα περιλαμβάνει μπλοκάρισμα της κυκλοφορίας εμπορευμάτων στους αυτοκινητόδρομους, τις σιδηροδρομικές γραμμές κτλ. Κινητοποιήσεις προγραμματίζονται στον Καναδά, σε χώρες της Λατινικής Αμερικής, την Ινδία, το Μπαγκλαντές κ.α.

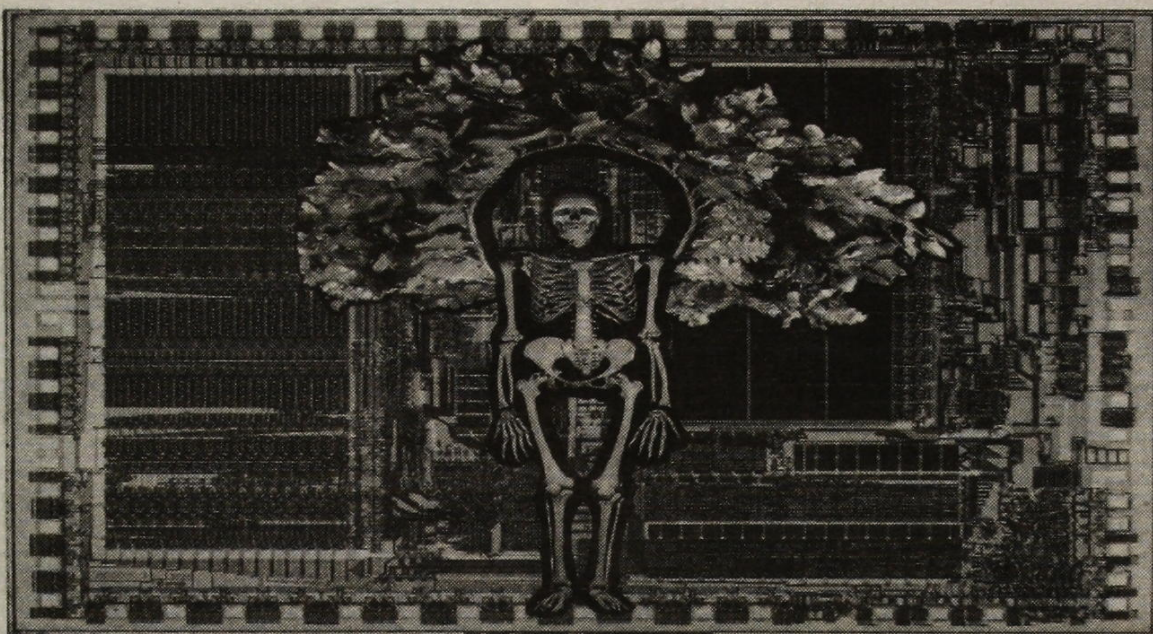
12-16 Ιούνη: Στο Κάρντιφ της Αγγλίας θα πραγματοποιηθεί η συνδιάσκεψη κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη διοργανώνονται οι αντιδράσεις και οι κινητοποιήσεις και έχει δημιουργηθεί συντονιστική επιτροπή με το όνομα "Reclaim Europe!". Για επικοινωνία: 1B Waterlow Rd, London N19 5NJ, τηλ: +44-171-272-9333, fax: +44-171-5610800, e-mail: europ@globalnet.co.uk Web: www.gwocities.com/RainForest/5581/

Οι ΗΠΑ και ο “πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά”

Κανείς δεν έχει κάνει μια πιο σημαντική παρατήρηση μέσα σε εφτά λέξεις απ' ότι ο Randolph Bourne, όταν είπε πως “ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους”. Ο πόλεμος έχει υπάρξει ο κύριος μηχανισμός για την επέκταση της κρατικής εξουσίας στην Ευρώπη εδώ και χιλιάδες χρόνια, και όχι μόνο στην Ευρώπη. Ο πόλεμος μεγενθύνει το κράτος και αυξάνει τον πλούτο και την εξουσία του. Προωθεί την υποταγή και δικαιολογεί την καταστολή των απειθαρχών. Απαλύνει τις κοινωνικές εντάσεις στρέφοντάς τες ενάντια σε ένα εχθρικό κράτος, το οποίο, φυσικά, κάνει ακριβώς το ίδιο με τις ίδιες συνέπειες. Από την οπτική γωνία του κράτους, το άσχημο με τους πολέμους είναι ότι τελειώνουν (...). Ωστόσο οι καιροί έχουν αλλάξει. Ορισμένα κράτη μπορεί ακόμα να συνεχίζουν την παλιά μέθοδο -η Σερβία, το Ιράκ, η Νότια Κορέα- αλλά οι ΗΠΑ όχι πλέον, για δύο λόγους: έχει μεγάλο κοινωνικό και οικονομικό κόστος. Έτσι το καθεστώς βρίσκεται σε μια αντίφαση. Από τη μια χρειάζεται τον πόλεμο, γιατί ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους, αλλά (εκτός από ορισμένες εφήμερες εξαιρέσεις) δεν αντέχει ούτε να κερδίσει κάποιον πόλεμο ούτε να τον χάσει. Ποιό είναι το είδος του πολέμου που θα μπορούσε να εξαπολύσει χωρίς μεγάλο κόστος και ο οποίος δεν οδηγεί σε καμμία από τις δύο συνέπειες -ένας πόλεμος που δεν μπορεί να κερδηθεί ούτε να χαθεί;

Ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά! Δεν είναι βέβαια ένας πραγματικός πόλεμος, αλλά αυτό που οι γερμανοί αποκαλούσαν “Sitzkrieg”, ένας πόλεμος-απάτη. Παλιότερα μας μιλούσαν για τον πόλεμο που θα σήμαινε το τέλος όλων των πολέμων. Τώρα μιλάν για έναν πόλεμο χωρίς τέλος. Η αξία του πολέμου ενάντια στα ναρκωτικά για το κράτος είναι πως πρόκειται για έναν πόλεμο ο οποίος δεν μπορεί ούτε να χαθεί, αφού δεν υπάρχει αντίπαλος για να τον κερδίσει, ενώ για αναρίθμητους λόγους δεν μπορεί ούτε να κερδηθεί. Η κυβέρνηση δεν μπορεί να ελέγξει παρά τμήμα μόνο του χασις, της ηρωίνης και της κοκαΐνης, που λόγω της απαγόρευσης κοστίζουν τόσο ώστε το λαθρεμπόριο τους συμφέρει ιδιαίτερα. Από την άλλη, το χασις και το όπιο παράγεται εύκολα εγχώρια. Η σύλληψη ενός ντρήλερ ναρκωτικών ανοίγει θέση για κάποιον άλλο και είναι ουσιαστικά επιδιώξη των ντρήλερς η σύλληψη των αντιπάλων τους ώστε να τους αντικαταστήσουν. Δεν έχει όμως σημασία το ποιός πουλάει τα ναρκωτικά, αλλά το ποιός ελέγχει το κράτος. Και συχνά, είναι ακριβώς οι ίδιοι! Ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά είναι η υγεία του κράτους. Επειδή πρόκειται για έναν πόλεμο-απάτη, ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά είναι οικονομικά διαχειρίσιμος. Η κυβέρνηση μπορεί να ξεδεχθεί όσα κρίνει σκόπιμο, είτε πολλά είτε λίγα, αφού το αποτέλεσμα είναι πάντοτε το ίδιο. Ακόμα και το επίσημο κόστος καμουφλάρεται και συσκοτίζεται, καθώς κατανέμεται ανάμεσα σε διάφορες αρχές και υπηρεσίες, ενώ συχνά συγχέονται τα ποσά που διατίθενται για τον πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά

Αυτό το κείμενο του Bob Black γράφτηκε πριν λίγα χρόνια και περιγράφει μια πραγματικότητα για την χρήση του “πολέμου ενάντια στα ναρκωτικά” από το κράτος των ΗΠΑ η οποία δεν ανταποκρίνεται ακριβώς στις αντίστοιχες συνθήκες στην Ελλάδα, έχει όμως πολλές αναλογίες. Αυτή την περίοδο το ελληνικό κράτος έχει θέσει ως “εσωτερικό” εχθρό τους οικονομικούς μετανάστες, ενώ υπάρχει και η σταθερή αναφορά στον “εξ ανατολών κίνδυνο” και η μόνιμη επίκληση της απειλής επιστροφής στην “παλιά μέθοδο” πολέμου ως “υγεία του κράτους”. Ωστόσο, και η απαγορευτική πολιτική με τη δαιμονοποίηση των χρηστών, σε εναλλαγή με τη “φιλελεύθερη-φιλόανθρωπη” φιλολογία για την αντιπαγόρευση, αποτελεί τμήμα του οπλοστασίου του ελληνικού κράτους, που το χρησιμοποιεί κατά βούληση. Μια ματιά στον “πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά” που κήρυξαν οι αρχές των ΗΠΑ στις αρχές της δεκαετίας του '90, μπορεί να είναι χρήσιμη και για την εδώ πραγματικότητα.

με τα έξοδα για την “επιβολή της τάξης”. Ένα μεγάλο τμήμα του κόστους προέρχεται από κάτι που πολλοί θεωρούν ως μια ευεργητική προσφορά της κυβέρνησης: τη διατήρηση και την κατάσχεση φυλακών. Μια συχνή σχετική σύγχυση προέρχεται από το γεγονός της παρανόησης του αποτελέσματος του συστήματος “επιβολής της τάξης”. Αυτό δεν είναι ο έλεγχος της εγκληματικότητας (στην πραγματικότητα δεν υπάρχει καμία απόδειξη για το ότι η “επιβολή του νόμου” μειώνει την εγκληματικότητα). Το αποτέλεσμα είναι η καταγραφή των δεικτών εγκληματικότητας, οι οποίοι εξαρτώνται από το μέγεθος και την ένταση της αστυνομικής δραστηριότητας. Έτσι οι αρχές μπορούν να επικαλεστούν ένα κλίμα εγκληματικότητας όταν το χρειάζονται, ή χαλαρώνουν την αστυνόμευση όταν θεωρούν χρήσιμη αυτή την επιλογή. Επιπλέον, ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά σε κάποιο βαθμό “αυτοχρηματοδοτείται”. Όπως οι στρατοί συνήθιζαν να συντηρούνται από το κατεκτημένο έδαφος, έτσι και οι σταυροφόροι κατά των ναρκωτικών καρπώνονται ωφέλη από την κατάκτηση των αντιπάλων τους. Και πέρα από τις νόμιμες κατασχέσεις, υπάρχει η συνήθης πρακτική της μη καταγραφής των κατασχεμένων ναρκωτικών. Ανεπίσημα, πάντοτε η αστυνομία κατάσχει πολύ μεγαλύτερες ποσότητες από όσες καταλήγουν ως τεκμήρια στις αίθουσες των δικαστηρίων. Και φυσικά δεν θα περιμένε κανείς από τους ντρήλερς και τα τζάνκια να διαμαρτυρηθούν γι αυτό. Κάποιες ποσότητες οι μπάτσοι τις πουλάνε για λογαριασμό τους. Κάποιες άλλες τις χρησιμοποιούν οι ίδιοι. Και κάποιες άλλες τις χρησιμοποιούν για να

στήνουν υποθέσεις. Υπάρχει και άλλος ένας τομέας στον οποίο ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά προσφέρει τα ωφέλη ενός πραγματικού πολέμου χωρίς το αντίστοιχο κόστος. Κάθε πόλεμος αποτελεί ένα ολοκαύτωμα για τις πολιτικές ελευθερίες. Επίσημα, θεωρείται νόμιμο η “εθνική ασφάλεια”

μπόλεμου κλίματος ενάντια στα πολιτικά δικαιώματα γίνεται και με τον πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά.

Για τον εγκληματία, το στοίχημα είναι το τέλει έγκλημα. Για το κράτος, ο τέλει νόμος. Η απαγορευτική πολιτική;

Όχι απαραίτητα. Η απαγορευτική πολιτική για τα ναρκωτικά είναι σήμερα πολύ πιο αποδεκτή από ότι ήταν ποτέ η ποταπαγόρευση, αν και η αποποινικοποίηση έχει παρουσιαστεί στο παρελθόν ως αποδεκτή λύση. Και αυτό μπορεί να επαναληφθεί αν η αντιναρκωτική υστερία φτάσει σε επίπεδα που δεν θα μπορεί να ελεγχθεί. Και αυτό είναι πιθανόν να συμβεί, αφού ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά έχει θεσμοθετηθεί. Διάφορες υπηρεσίες και οργανισμοί έχουν επενδύσει μεγάλα συμφέροντα στην άνευ ορίων επέκτασή του, αν και αυτό είναι όχι μόνο ανέφικτο, αλλά επιπλέον θα στερούσε το κράτος και από

ένα από τα πλεονεκτήματα αυτού του πολέμου-απάτη σε σύγκριση με τους πραγματικούς πολέμους: την ελεγχσιμότητα και την προβλεψιμότητα. Καθώς ορισμένες κρατικές υπηρεσίες διογκώνονται, αφαιρούν το πεδίο δράσης από άλλες. Αφού η νίκη είναι ανέφικτη, όπως και η ήττα, δεν θα υπάρξουν “ιμάρια των ηττημένων για να διαμοιραστούν”. Το κράτος πιθανότατα ήδη απομυζεί από την κοινωνία περισσότερο πλούτο από ότι είναι μακροπρόθεσμα ωφέλιμο για τα συμφέροντά του. Αν συνεχίσει, τότε το παράσιτο μπορεί να σκοτώσει τον ξενιστή -ή το αντίθετο.

Οι μακροπρόθεσμες επιπλοκές του πολέμου ενάντια στα ναρκωτικά είναι προβληματικές για το κράτος. Όσο περισσότερο το κράτος επεκτείνει τον έλεγχό του πάνω στην κοινωνία, τόσο λιγότερο έλεγχο έχει πάνω στον εαυτό του. Όσο περισσότερο το κράτος απορροφά

την κοινωνία, τόσο μικρότερη δυνατότητα απόφασης ως ενιαία οντότητα έχει. Αποσυντίθεται σε ένα πλουραλιστικό αυταρχισμό που θυμίζει τη φεουδαρχία, χωρίς βέβαια τη ρομαντική γοητεία της. Πολλές υπηρεσίες έχουν μεγάλα ωφέλη από τον πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά, άλλες όμως όχι. Οι πρώτες έχουν την τάση να αυτονομούνται. Μια άλλη δυσάρεστη για το κράτος συνέπεια του πολέμου ενάντια στα ναρκωτικά είναι η διαφθορά. Όχι πως η διαφθορά είναι απαραίτητα κάτι κακό για το κράτος. Μέχρι ένα σημείο, τα φαινόμενα διαφθοράς και ανάμιξης της αστυνομίας στο εμπόριο ναρκωτικών, την πορνεία, την προστασία και σε άλλες παρανομίες ωφελούν το κράτος. Όσα περισσότερα κεδίζουν από τέτοια δραστηριότητα οι μπάτσοι, τόσο λιγότερα χρειάζεται να εισπράττουν από τη μισθοδοσία τους. Οι μπάτσοι που οι ανώτεροί τους ξέρουν ότι “τα πιάνουν” (όπως κάνουν και οι ίδιοι) είναι αναγκασμένοι να κάνουν τα στραβά μάτια. Με αυτή την έννοια, η διαφθορά είναι εργαλείο διαχείρισης.

Σε μερικές περιπτώσεις όμως κάποιοι μπάτσοι γίνονται άπληστοι και το παρακάνουν. Επειδή οι ποιόνες είναι αυξημένες, τα κέρδη από την ανάμιξη μπάτσων στο ναρκωεμπόριο γίνονται όλο και μεγαλύτερα, όπως και για την “προστασία” που προσφέρουν. Το πρόβλημα με την ανεξέγκτη διαφθορά για το κράτος είναι ότι δεν μπορεί να ελεγχθεί η αναλογία κέρδους-κόστους. Το κράτος χρειάζεται την αστυνομία για την επιβολή του νόμου -τον έλεγχο της κοινωνίας. Για το σπάσιμο απεργιών, την εκκένωση καταλήψεων, την καταστολή ταραχών και τη διατήρηση της κυκλοφορίας. Ακόμα και στους εκλεπτυσμένους καιρούς μας, που η χειραγώγηση είναι η ανώτερη από τις τεχνικές ελέγχου, υπάρχουν περιπτώσεις που δεν μπορεί να βρεθεί υποκατάστατο του γκλομπ.

Μια έντονα διεφθαρμένη αστυνομία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στον ρόλο της όταν έρθει η ώρα. Και τα τελευταία χρόνια υπάρχουν αυξανόμενα κρούσματα διαφθοράς. Είναι δύσκολο να ελεγχθούν οι μπάτσοι, γιατί συχνά δρουν μόνοι τους και είναι εύκολο να κινούνται επιδιώκοντας το δικό τους όφελος. Τέτοιου είδους σκάνδαλα αποδυναμώνουν ηθικά την αστυνομία και το κράτος. Οι περισσότεροι άνθρωποι συνήθως υπακούουν στους νόμους όχι γιατί φοβούνται για την τιμωρία σε περίπτωση παραβίασής τους, αλλά γιατί πιστεύουν στο σύστημα. Αν πάψουν να πιστεύουν, θα πάψουν να υπακούουν, όχι μόνο τους νόμους για τα ναρκωτικά, αλλά και πιο σημαντικούς (π.χ. την καταβολή φόρων στο κράτος). Το κράτος έχει υπερδομήσει σε τέτοιο βαθμό τον εαυτό του, ώστε το βάρος αρχίζει να αποδυναμώνει τα θεμέλια. Δεν είναι το είδος της υπερμέτρης ανάπτυξης που επιλύει με τις ιδιοτελείς. Δεν έχει σημασία ποιός μαζεύει τα σκουπίδια, αλλά ποιός έχει τα όπλα. Αυτό που απειλείται είναι η ικανότητα επιβολής της “τάξης”. Αυτή είναι μια ασθένεια ανίατη. Το κράτος, τελικά, μπορεί να έχει έναν ταιριαστό θάνατο: από υπερβολή δόσης.

Ελεύθερη απόδοση: **N.N.**

«Το καθεστώς βρίσκεται σε μια αντίφαση. Από τη μια χρειάζεται τον πόλεμο, γιατί ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους, αλλά (εκτός από ορισμένες εφήμερες εξαιρέσεις) δεν αντέχει ούτε να κερδίσει κάποιον πόλεμο ούτε να τον χάσει. Ποιό είναι το είδος του πολέμου που θα μπορούσε να εξαπολύσει χωρίς μεγάλο κόστος και ο οποίος δεν οδηγεί σε καμμία από τις δύο συνέπειες -ένας πόλεμος που δεν μπορεί να κερδηθεί ούτε να χαθεί; Ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά! ».

λεια” (δηλαδή τα συμφέροντα του κράτους) να υπαγορεύει την αναστολή βασικών δικαιωμάτων, τουλάχιστον μέχρι το τέλος των εχθροπραξιών. Στο μεταξύ, οι υπερπατριώτες αναλαμβάνουν τα πογκρόμ, τα λυντσαρίσματα, τους εμπρησμούς και όλη τη βρωμοδουλειά που δεν μπορεί να πραγματοποιήσει το κράτος, ούτε επικαλούμενο τις αναγκαιότητες του πολέμου, αν και δεν δυσκολεύεται να καρπωθεί εκ των υστέρων τα αποτελέσματά τους. Οι ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του 1ου παγκόσμιου πολέμου και η “ερυθρά απειλή” αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα, όπως και ο τρόπος με τον οποίο οι φιλελεύθεροι άφησαν τους φασίστες να πάρουν την εξουσία στην Ιταλία, αφού πρώτα επέτρεψαν την παράνομη δράση τους για τη συντριβή των σοσιαλιστών, των κομμουνιστών και των αναρχικών. Ανάλογη χρήση του ε-